

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ

Τοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΧΟΛΕΒΑ

Καθηγητοῦ τῆς Α. Β. Σ. Θ. καὶ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας

1. Η ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1. 1. Γενικά

Τὰ χαρακτηριστικά τῆς ἐν γένει περὶ τὴν Ναυτιλίαν Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

Α'. Σημειοῦται ἐν πρώτοις τὸ μέγα πλῆθος καὶ ἡ μεγάλη διασπορά εἰς διάφορα Νομοθετήματα, ἰδίᾳ τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς θέματα τοῦ Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου. Τοῦτο δυσχεραίνει καὶ τοὺς ἐπιστήμονας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ θέματα τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτιλίας ἐξ ἀπόψεως θεσμῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πράξεως, οἵτινες ὀφείλουν νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰ ἐκάστοτε θεσπιζόμενα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπηρεσιακοὺς παράγοντας, οἵτινες δεόν νὰ δίδουν λύσεις εἰς τὰ γεννώμενα ἐκάστοτε ζητήματα.

Β'. Ἡ ζοφερά αὕτη κατάστασις, ἣτις δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα, ὄθησε τοὺς ἀρμοδίους κρατικοὺς φορεῖς, τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις τῶν ἐργοδοτῶν, πλοιοκτητῶν καὶ ἐφοπλιστῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν καταβολὴν κοινῆς προσπαθείας διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ κωδικοποίησιν — εἰ δυνατόν — τῶν περὶ τὴν Ναυτιλίαν διατάξεων. Εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην ἐνεφανίσθη πρόθυμος καὶ πολύτιμος συμπαραστάτης ὁ ἐπιστημονικὸς παράγων καὶ ἰδιαιτέρως οἱ Ἕλληνες ἐπιστήμονες οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸ Ναυτικὸν Δίκαιον (ἀξία ἐξάρσεως εἶναι ἡ παρασχεθεῖσα συνδρομὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐνώσεως Ναυτικοῦ Δικαίου, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ ἐν Ἑλλάδι παράρτημα τῆς Διεθνoῦς τοιαύτης). Ἐκ τῆς συνεργασίας τῶν ἀνωτέρω παραγόντων, προέκυψεν ἡ κωδικοποίησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ αἱ ἐργασίαι πρὸς κωδικοποίησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου. Ἀτυχῶς αἱ τελευταῖαι αὗται ἐργασίαι δὲν ἠτύχησαν μέχρι τοῦδε νὰ φθάσουν εἰς τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐφαρμογὴν συναφοῦς Νομοθετήματος. Ἐλπίζεται ὅτι τοῦτο θὰ καταστῆ δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῆ συντόμως καὶ νὰ ὑπάρξῃ μία εἰσέτι μεγάλη προσφορὰ πρὸς τὴν Ναυτιλίαν μας. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἓνα τῶν σκοπῶν τῆς παρουσίας ἡγεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἀλλὰ — καὶ γενικώτερον — στόχον τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως.

Γ'. Πέραν τῆς ἐπιδιώξεως ταύτης, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐφοπλιστικῶν καὶ ναυτικῶν ὀργανώσεων, ὡς καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρμοδίων ἐπιστημόνων, μεριμνᾷ διὰ τὸν θεσμικὸν ἐκσυγχρονισμόν τῆς Ναυτιλίας, ὥστε αὕτη νὰ κινῆται καὶ δρᾷ ἐντὸς πλαισίου προσηρμοσμένου εἰς τὰς παρούσας συνθήκας καὶ ἀνάγκας. Ὁ παρατηρούμενος εἰς τὸ Υ. Ε. Ν. νομοθετικὸς ὄργασμος εἰς τοῦτο βασικῶς ἀποβλέπει καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπῶμεν ὅτι ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς ἐπιτυγχάνεται διὰ σταθερῶν καὶ θετικῶν βημάτων.

Δ'. Ἐτερον ἀξιοσημεῖον παράγοντα εἰς τὸ περὶ τὴν Ναυτιλίαν νομοθετικὸν ἔργον τῆς σήμερον συνιστᾷ ἡ προσπάθεια ὅπως, πρῶτον μὲν καταστῆ ἀνταγωνιστικὴ διεθνῶς καὶ διατηρήσῃ τὴν ἀνταγωνιστικότητά της ταύτην ἡ Ἐμπορικὴ μας Ναυτιλία, δευτέρον δὲ ὅπως συνδεθῇ αὕτη στενώτερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Τὰ ἀναφερόμενα κατωτέρω σχετικὰ νομοθετήματα ἀποτελοῦν τὰ πλέον ἰσχυρὰ τεκμήρια περὶ τοῦ ὅτι ἐφαρμόζεται ἤδη σαφῆς ἐθνικὴ ναυτιλιακὴ πολιτικὴ ἀποβλέπουσα εἰς τοὺς ἀνωτέρω στόχους, τὰ δὲ ἐπελθόντα ἀποτελέσματα, ἅτινα δικαιῶνουν ταύτην, ἀποδεικνύουν καὶ τὴν ἀναμφισβήτητον ὀρθότητά της. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀδικαιολογήτου πρὸς τὴν Ναυτιλίαν ἐχθρότητος, τοῦ «κομπλεξισμοῦ» καὶ τῆς φοβίας, παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτει καὶ σήμερον τὸ κράτος στοργικῶς καὶ μετὰ κατανοήσεως ἐναγκαλιζέται τὴν «χρυσοτόκον ὄρνιθα», ἥτις ὑποβοηθεῖ καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου διεθνῶς.

Ε'. Ὁ διεθνὴς χαρακτῆρ καὶ ἡ παγκοσμιότης τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἐπιβάλλουν ὅπως τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη — τὰ κυρίως ναυτιλιακά, ἐν οἷς καὶ ἡ Ἑλλάς — ἐπιδιώξουν τὴν ἐνοποίησιν τῶν κανόνων τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου. Τοῦτο ἐπιδιώκεται — καὶ κατὰ τι ἐπιτυγχάνεται — καὶ διὰ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας (ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων). Ἡ Ἑλλάς, πάντως, ὄχι ἀπλῶς πιστεῦει εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ παγκοσμίου ἐπιπέδου ἐνοποιήσεως τῶν κανόνων τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, ἀλλὰ καὶ ἔχει ὄλην τὴν διάθεσιν νὰ συμπράξῃ, νὰ συνεργασθῇ καὶ νὰ ἀγωνισθῇ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ὁ σκοπὸς οὗτος προάγεται ἤδη σημαντικῶς — μὲ λίαν εὐοιῶνους προοπτικὰς — διὰ τῶν διεθνῶν, εἴτε ἀμιγῶς ναυτιλιακῶν (IMCO, UNCTAD) εἴτε μὴ (O.H.E., N.A.T.O., O.O.S.A., E.O.K.) Ὄργανισμῶν, οἵτινες ἐπιλαμβάνονται ναυτιλιακῶν θεμάτων. Ἴδια εἰς τὸν τεχνικὸν τομέα, χάρις εἰς τὸν Διακυβερνητικὸν Ναυτιλιακὸν Συμβουλευτικὸν Ὄργανισμόν (Intergovernmental Maritime Consultative Organization, IMCO) τὰ ἀποτελέσματα εἶναι λίαν ἱκανοποιητικὰ. Ἡ Ἑλλάς ὡς ἀμέσως καὶ σοβαρῶς ἐνδιαφερομένη χώρα, μετέχει δι' ἐκπροσώπων της ὄλων τῶν διασκέψεων πρὸς σύναψιν Διεθνῶν Ναυτιλιακῶν Συμβάσεων καὶ ὄλων τῶν συνόδων καὶ συνεδρίων τῶν Διεθνῶν Ναυτιλιακῶν καὶ λοιπῶν Ὄργανισμῶν καὶ συμπράττει εἰς τὴν λήψιν τῶν διαφόρων ἀποφάσεων, μεταφέρουσα εἰς τὸ ἐσωτερικόν της Δίκαιον τὰ ἐκάστοτε γενόμενα ἀποδεκτὰ πορίσματα (Διεθνεῖς Συμβάσεις, Ψηφίσματα, Ἀποφάσεις, Προδιαγραφὰς κ.λ.π.).

ΣΤ'. Ὡς γίνεται παρὰ τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων δεκτόν, εἰς τὸ Ναυτικὸν Δίκαιον δὲν εἶναι καθαρὰ ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ σύνθεσιν κανόνων τόσον τοῦ Δημοσίου, ὅσον καὶ τοῦ

Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου. Εἰδικώτερον τὸ θετὸν Ναυτικὸν Δίκαιον — καὶ τὸ Ἐμπορικὸν βεβαίως — περιλαμβάνει Νομοθετήματα Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου (Δημοσίου Διοικητικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, Δημοσίου Διεθνoῦς Ναυτικοῦ Δικαίου, Ποινικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, Φορολογικοῦ ἢ Δημοσιονομικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, Ναυτεργατικοῦ Δικαίου κ.ἄ.) καὶ Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Ζ'. Θὰ ἠδύνατο γενικῶς νὰ λεχθῆ ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν κανόνων τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου ἀνήκουν εἰς τὸν κλάδον τοῦ καλουμένου Οἰκονομικοῦ Δικαίου, ὅπερ ἀναφέρεται εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων μὲ γνώμονα τὸ γενικώτερον συμφέρον καὶ εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Ἡ Ἐμπορικὴ Ναυτιλία ἀποτελεῖ ἔκφανσιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ δράσεως, εἰς τὴν δραστηριότητά της δὲ ἐπεμβαίνει τὸ κράτος, κατ' ἀνάγκην καὶ ἐπ' ὠφελεία τῶν παραγόντων ταύτης, διὰ διαφόρων ρυθμίσεων καὶ μέτρων. Καὶ τὸ μὲν Ἰδιωτικὸν Ναυτικὸν Δίκαιον ἀνάγεται εἰς τὸ Ἰδιωτικὸν Οἰκονομικὸν Δίκαιον, τὸ δὲ Δημόσιον, εἰς τὸ Δημόσιον τοιοῦτον.

Η'. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀνωτέρω θεωρήσεως, τὰ Νομοθετήματα τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει εἰς τὸ Ναυτικὸν Δίκαιον, ἐφ' ὅσον συνιστοῦν τὸ διὰ τὴν χώραν μας θεσμικὸν πλαίσιον τῆς Ναυτιλίας καὶ ἐντάσσονται εἰς τοὺς παράγοντας τῆς ἔθνικῆς μας ναυτιλιακῆς ὑποδομῆς, ἐνδιαφέρουν ἀμέσως καὶ καιρίως τὴν Ναυτιλιακὴν Οἰκονομίαν καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἄσκησιν τῆς ναυτιλιακῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Ὡς ἐκ τούτου, ἔπρεπε νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ κυριώτερα κατὰ τὴν κρίσιν μας — κατ' ἐκτίμησιν γενομένην ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς ναυτιλιακῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ναυτιλιακῆς ὑποδομῆς — ἐκ τῶν ἀνωτέρω νομοθετημάτων ἢ διατάξεων, ταῦτα δὲ παρατίθενται κατωτέρω.

Θ'. Διὰ τὴν παράθεσιν τῶν σημαντικῶν διὰ τὴν ναυτιλιακὴν ὑποδομὴν τῆς χώρας νομοθετημάτων ἀκολουθεῖται ἡ ἀκόλουθος διάκρισις :

1. Διατάξεις Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου.
2. Διατάξεις Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου ἀποτελοῦσαι τὸ εἰδικώτερον Δίκαιον τῆς Ναυτιλίας ἢ Ναυσιπλοΐας.
3. Διατάξεις Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου.
4. Διατάξεις διέπουσαι εἰδικὰ Ναυτεργασιακὰ θέματα.
5. Διεθνεῖς Ναυτιλιακαὶ Συμβάσεις μὲ ἀναφορὰν ἐκείνων, ἃς ἐκύρωσεν ἡ Ἑλλάς, ὡς καὶ παράθεσις τῶν κυριωτέρων διεθνῶν ναυτιλιακῶν ὀργανισμῶν τῶν ἀσχολουμένων μὲ τοιαύτας, καὶ
6. Διατάξεις σχετικαὶ μὲ τὴν μεταχείρισιν τοῦ πλοίου (ὡς κεφαλαίου καὶ φορολογικῶς) καὶ τὴν προσέλκυσιν ξένων ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπὶ μέρος θεμάτων, προηγείται παράθεσις τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν δημοσιευθέντων Νομοθετημάτων καὶ ἔπονται παρατηρήσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὰ ὑπὸ ἔκδοσιν νομοθετήματα ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, ὡς καὶ εἰς τὰς ρυθμίσεις, αἵτινες ἐπιβάλλονται διὰ ταῦτα.

1. 2. Διατάξεις Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου

1. 2, 1. Προσπάθειαι κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου

Εἰς τὸν χῶρον τοῦ Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου, ὡς προανεφέρθη ἤδη, καὶ ἐπὶ ζημίᾳ ὄλων τῶν παραγόντων τῆς Ἐμπορικῆς μας Ναυτιλίας, κρατεῖ σοβαρὰ πολυνομία καὶ διασπορὰ τῶν συναφῶν νομοθετημάτων καὶ διατάξεων.

Ἡ χρονία αὕτη νόσος εἶχε διαγνωσθῆ καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ συγκεντρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δημ. Ναυτ. Δικαίου, συνεστήθη διὰ τοῦ Ν. 755/1948 Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν τότε Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μιχ. Δένδιαν. (Παλαιότερον, ἦτοι ἐν ἔτει 1931, εἶχε καταρτισθῆ Σχέδιον «Κώδικος Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» περιλαμβάνον διατάξεις Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ τοιαύτας ἀναφερομένας εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ). Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἐστηρίχθη εἰς τὴν ἐν ἰσχύϊ τότε ἐλληνικὴν νομοθεσίαν Δημ. Ναυτ. Δικαίου, τὰς ξένας Νομοθεσίας (εἰδικώτερον τὸν Ἀγγλικὸν Ναυτιλιακὸν Νόμον τοῦ 1894, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ τὰς ναυτιλιακὰς νομοθεσίας Γαλλίας, Βελγίου, Ἑλβετίας, Ἰταλίας), τὰς δημοσιευθεῖσας συναφεῖς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας καὶ τὴν ναυτιλιακὴν Δικαστηριακὴν Νομολογίαν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνήλθεν εἰς 220 συνολικῶς συνεδριάσεις μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταρτίσῃ ἐν σχέδιον Κώδικος Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου, ὅπερ ἐδημοσιεύθη τὸν Ἰούλιον τοῦ 1955. Τὸ Σχέδιον τοῦτο περιεῖχε 307 ἄρθρα καὶ διηρεῖτο εἰς πέντε μέρη (Α' Θέματα ἀφορῶντα εἰς τὸ πλοῖον ἐν γένει. Β' Θέματα ἀφορῶντα εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ πλοίου. Γ' Θέματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῶν λιμένων καὶ τῶν παραλιῶν. Δ' Εἰδικὰ ναυτιλιακὰ θέματα, ὡς, ἄκτοπλοῖα, πλοήγησις, ρυμούλκησις καὶ ἐπιθαλάσσιος ἀρωγὴ, ναυτιλιακὰ τέλη, ναυάγια, ναυαγιαίρεσις, διοικητικὸς ἔλεγχος ναυτικῶν ἀτυχημάτων κ.ἄ. καὶ Ε' Ποινικαὶ καὶ Πειθαρχικαὶ διατάξεις). Ἐν συμπεράσματι δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι τὸ Σχέδιον ἐκεῖνο περιεῖχε διατάξεις ἀφορώσας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Κράτους εἰς τὰ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Ἠκολούθησεν εὐρεῖα κριτικὴ ἐπὶ τοῦ Σχεδίου ὅπερ, μετὰ νέας Εἰσηγητικῆς Ἐκθέσεως, παρεδόθη ἐν ἔτει 1959 εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, χωρὶς νὰ τύχῃ περαιτέρω προωθήσεως.

Ἡ ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 προελθοῦσα Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, θεωροῦσα ἐπιβεβλημένην τὴν ἐκπόνησιν Κώδικος Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου, συνέστησε διὰ τοῦ Α. Ν. 447/1968 Ἐπιτροπὴν πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ ἐκσυγχρονισμόν τοῦ προηγουμένου Σχεδίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, τελούσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρεοπαγίτου κ. Κ. Κονιαβίτου, ἤρχισε τὰς ἐργασίας τῆς κατ' Ἰανουάριον 1969, μέχρι σήμερον δὲ (30-12-69) ἔχει ἀναθεωρήσει 163 ἄρθρα τοῦ παλαιοῦ Σχεδίου. Παραλλήλως, ἄλλαι ὁμάδες ἐργασίας ἔχουν ἐπιληφθῆ καὶ ἀναθεωρήσει δύο Τμήματα τοῦ Κώδικος (τὸ περὶ Ποινικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Κώδικος Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἀποτελούμενον ἐξ 69 ἄρθρων καὶ τὸ περὶ διοικητικοῦ ἐλέγχου τῶν ναυτικῶν ἀτυχημάτων, ἀποτελούμενον ἐξ 11 ἄρθρων)

ώστε ἀπομένουν πρὸς ἀναθεώρησιν 69 ἄρθρα. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπολογίζεται νὰ συνεχισθοῦν κανονικῶς καὶ νὰ παραδοθῆ τὸ τελικὸν κείμενον τοῦ νέου Σχεδίου ἐντὸς τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ 1970, διὰ νὰ καταστῆ, διὰ τῆς συμπράξεως καὶ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, νόμος τοῦ Κράτους — ὡς βασιμῶς ἐλπίζεται — ἐντὸς τοῦ ἔτους 1970.

1. 2. 2. Θέματα τοῦ Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου σοβαροῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Ναυτιλιακὴν Οἰκονομίαν καὶ τὴν Ναυτιλιακὴν μας ὑποδομὴν, ἐξ ἐπόψεως θεσμικοῦ πλαισίου

I. Περὶ ἀσφαλείας τῶν πλοίων

Ὡς τοιαύτη νοεῖται ἡ ἰκανότης τοῦ πλοίου πρὸς ἀσφαλῆ πλοῦν, ἤτοι τὸ ἀξιόπλοον τοῦ πλοίου. Προφανῶς πρόκειται περὶ ἐννοίας διαφόρου τῆς τοιαύτης τῆς ἀσφαλείας τῆς ναυσιπλοΐας.

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

Τὸ ἀνωτέρω θέμα ρυθμίζεται ὑπὸ διατάξεων σχετικῶν μὲ τὴν Ἐπιθεώρησιν Ἐμπορικῶν Πλοίων (ἴδε καὶ κατωτέρω εἰς οἰκεῖον Κεφάλαιον) ἤτοι ὑπὸ τοῦ Π.Δ.τῆς 9-1-1925 «περὶ Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων» ἐκδοθέντος εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 6-7-1925 καὶ τῶν μεταγενεστέρων, Ν.Δ. 4258/1962 (δὶ' οὐ ἐκυρώθη ἡ Διεθνῆς Σύμβασις «περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ» συναφθεῖσα ἐν Λονδίνῳ τὸ ἔτος 1960 καὶ ἀναφερομένη ὡς «SOLAS 1960», καθ' ὃ μέρος ἡ Διεθνῆς αὕτη Σύμβασις ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν πλοίων), Ν. Δ. 4473/1965 «περὶ ἐλέγχου τῆς Ναυσιπλοΐας, Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων κ.ἄ. διατάξεων», τοῦ Β. Δ. 542/1968, ὅπερ καθορίζει τὰ τῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ τῆς ἐκδόσεως Πρωτοκόλλου Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως, ὡς καὶ τὰ τῆς διαρθρώσεως τῆς Ε. Ε. Π., τοῦ Α. Ν. 388/1968 (δὶ' οὐ ἐτροποποιήθη τὸ Ν. Δ. 4473/1965), τοῦ Β. Δ. 28/1968, τοῦ Β. Δ. 135/1968, τοῦ Β. Δ. 475/1968 καὶ τοῦ Β. Δ. 167/1969. (Περὶ αὐτῶν βλ. κατωτέρω εἰς οἰκεῖον Κεφάλαιον).

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Τὰ κύρια, συναφῆ μὲ τὴν ἀσφάλειαν, θέματα τοῦ πλοίου, ἅτινα δεόν ν' ἀντιμετωπισθοῦν ἐνιαίως καὶ συνεχομένως εἶναι : Ἰκανότης τοῦ πλοίου πρὸς ἀσφαλῆ πλοῦν — Διατάξεις περὶ γενικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ πλοίου — Διάρκεια ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐκδοσις πιστοποιητικῶν — Διατάξεις περὶ ἐκτάκτων ἐπιθεωρήσεων — Ἀρμοδιότητες πρὸς διενέργειαν ἐπιθεωρήσεων — Ἀρμοδιότητες τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων καὶ τῶν Νηογνομόνων — Πιστοποιητικὰ γραμμῆς φορτώσεως — Ἐλεγχος γραμμῆς φορτώσεως πλοίων πρὸ τοῦ ἀπόπλου τῶν — Ἐλεγχος πλοίων ὑπὸ ξένας σημαίας — Περιπτώσεις ἀπαγορεύσεως ἀπόπλου — Ὑποχρεώσεις πλοιάρχων, πλοιοκτητῶν, τεχνικῶν κ.ἄ. — Ὑπεράριθμοι ἐπιβάται — Κυρώσεις.

(Τὰ πλείεστα τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ρυθμίζονται ἤδη διὰ μεμονωμένων Νομοθετημάτων, ὡς κατωτέρω ἀναφέρεται, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἡ ἐνιοποίησις καὶ ἐνοποίη-

σις τῶν σχετικῶν διατάξεων διὰ συγκεντρώσεως, κωδικοποιήσεως καὶ ἐκσυγχρονισμού).

II. Περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων

Α'. Ἴσχυρον Δίκαιον

Τὰ τῆς καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διέπονται, τό γε νῦν ἔχον, ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἀκόλουθα Νομοθετήματα :

α'. Ν. ΓΤΠΕ' (3315)/1908 «περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων» καὶ Β. Δ. 20/2/1909 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΓΤΠΕ' (εἰς τὸν Νόμον τοῦτον ἦσαν προσηρηθέντες καὶ οἱ κανόνες Α', Β', Γ' καὶ Δ').

β'. Π. Δ. 23/9/1925 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. ΓΤΠΕ'».

γ'. Ν. 4476/1930 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. ΓΤΠΕ' καὶ τοῦ Ν. Δ. ἀπὸ 23/9/1925».

δ'. Ν. 6113/1934 «περὶ κυρώσεως δηλώσεων ἢ συμφωνιῶν μετὰ ξένων κρατῶν ἔπι ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως τῶν πιστοποιητικῶν καταμετρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.».

ε'. Β. Δ. ἀπὸ 5/4/1950 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρ. 6 τοῦ Β.Δ. τῆς 20/2/1909».

στ'. Β.Δ. 29/5/1959 «περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ».

ζ'. Β.Δ. 482/1964 «περὶ ἐξαιρέσεως ἐνίων χώρων ἐκ τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων καὶ τρόπου ὑπολογισμοῦ τῆς ἐκπιπτομένης χωρητικότητος τοῦ μηχανοστασίου».

η'. Ν. 4473/1965 Ἄρθρα 3 παράγρ. 2 ἐδάφ. γί', 13 καὶ 19, «περὶ ἐλέγχου τῆς ναυσίπλοιας, Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων κ.ἄ. τινῶν διατάξεων».

θ'. Β.Δ. 66/1965 Ἄρθρον 2 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν Κανονισμοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐπιβατηγῶν - ὀχηματαγωγῶν πλοίων καὶ ρυθμίσεως ἐτέρων τινῶν θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὰ πλοῖα τῆς κατηγορίας ταύτης».

ι'. Β.Δ. 948/1966 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Β. Δ. 482/1964».

ια'. Β.Δ. 73/1968 «περὶ καθορισμοῦ τελῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. 4473/1965 «περὶ ἐλέγχου τῆς ναυσίπλοιας, Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν πλοίων κ.ἄ. τινῶν διατάξεων».

ιβ'. Β.Δ. 488/1968 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Νηογνωμόνων διὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων».

ιγ'. Β.Δ. 499/1968 «περὶ ἐκπτώσεως χώρων τινῶν ἐκ τῆς ὀλικῆς χωρητικότητος τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων ὑπερποντίου ἀλιείας».

ιδ'. Β.Δ. 604/1969 «περὶ τρόπου ὑπολογισμοῦ ἐνίων χώρων πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ὑπὸ τὸ κατάστρωμα καταμετρήσεως χωρητικότητος κατηγοριῶν τινῶν φορτηγῶν πλοίων».

Δι' αὐτοῦ προβλέπεται ὅτι κατὰ τὴν καταμέτρησιν τῆς χωρητικότητος τῶν

1) δεξαμενοπλοίων (Tankers), 2) Φορηγών χύδην φορτίου (Bulk Carriers), 3) Μεταλλευματοφόρων (Ore - Carriers) και 4) Μικτού τύπου δεξαμενοπλοίων -μεταλλευματοφόρων (Ore/Oil Carriers) εξαιρούνται, μη υπολογιζόμενοι εις την όλικην χωρητικότητα και όσοι χώροι εκ των υπό τὸ κατάστρωμα καταμετρήσεως δεξαμενῶν ὑγροῦ ἔρματος προορίζονται ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, μὴ ὄντες κατάλληλοι διὰ τὴν εἰς αὐτὰς τοποθέτησιν φορτίων, ὑλικῶν ἢ καυσίμου ὕλης. Τὸ ποσοστὸν τῆς ἐξαιρουμένης χωρητικότητος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαῖν τὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 %) τῆς πρὸ πάσης ἐξαιρέσεως ἀρχικῆς ὀλικῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου.

ιε'. Β.Δ. 878/1969 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 604 :1969 Β.Δ».

Δι' αὐτοῦ τὸ ποσοστὸν 20 % τῆς πρὸ πάσης ἐξαιρέσεως ἀρχικῆς ὀλικῆς χωρητικότητος, ὅπερ ἐξαιρεῖται τοῦ υπολογισμοῦ εἰς τὴν ὀλικὴν χωρητικότητα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β.Δ. 604/1969, ἠδῆξήθη εἰς 30 %.

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Ἔχει ἤδη περατωθῆ ὑπὸ τοῦ Υ.Ε.Ν. ἡ μελέτη ἐπὶ τῶν κατωτέρω θεμάτων, ἅτινα ἀφορῶσιν εἰς τὴν καταμέτρησιν καὶ δι' ὧν καλύπτονται ἅπαντες οἱ ὑπὸ ρύθμισιν τομεῖς :

Ὅρισμοί — Προσδιορισμοὶ χωρητικότητος πλοίων πρὸς νηολόγησιν — Ὑποχρεώσεις πλοιοκτῆτου, πλοιάρχου καὶ πράκτορος πρὸς διευκόλυνσιν τῆς καταμετρήσεως — Ἐφαρμογὴ τῶν (προσηρητημένων τῷ σχεδίῳ) Κανόνων I καὶ II πρὸς καταμέτρησιν τῆς χωρητικότητος — Μετρήσεις εἰς μέτρα ἢ πόδας, χωρητικότης εἰς κόρους — Ὀλικὴ χωρητικότης (χώροι ἀποτελοῦντες τὴν ὀλικὴν χωρητικότητα — χωρητικότης ὑπὸ τὸ κατάστρωμα καταμετρήσεως — Χωρητικότης στομίῶν κυτῶν — Χωρητικότης ἀφράκτου χώρου ὀχημάτων τῶν ὀχηματαγωγῶν πλοίων — Ἐξαιρούμενοι χώροι ἐκ τῆς ὑπὸ τὸ κατάστρωμα καταμετρήσεως χωρητικότητος καὶ ἐκ τῆς χωρητικότητος τοῦ ὑποφράγματος — Μονίμως κλειστοὶ χώροι ἐπὶ ἢ ὑπεράνω τοῦ ἀνωτέρω καταστρώματος, ἐξαιρούμενοι τῆς χωρητικότητος) — Καθαρὰ χωρητικότης — Γραμμὴ χωρητικότητος (Tonnage Mark) — Μειωμένη ὀλικὴ καὶ καθαρὰ χωρητικότης πλοίων μεθ' ὀρισμένου ὕψους ἐξάλων — Ἐναλλακτικὴ χωρητικότης — Σχήμα καὶ διαστάσεις τῆς γραμμῆς χωρητικότητος — Στοιχεῖα πινάκων γραμμῆς χωρητικότητος — Διοικητικαὶ διατάξεις (ἀνακαταμετρήσεις — Ἀρμόδια ἀρχαὶ πρὸς διενέργειαν καταμετρήσεων καὶ ἀνακαταμετρήσεων — Πρωτόκολλον καταμετρήσεως καὶ ἀνακαταμετρήσεως — Ἀμοιβαῖα ἀναγνώρισις πιστοποιητικῶν καταμετρήσεως μετ' ἄλλων χωρῶν — Κυρώσεις — Εὐθύνη — Ὑποβαλλόμενα εἰς Ε.Ε.Π. σχέδια κ.ἄ.).

Κανὼν I. Μέρος Α'. Ὑπολογισμὸς χωρητικότητος. Μέρος Β'. Περιορισμὸς ὕψους ἐδρῶν νομέων καὶ διπυθμένων καὶ πλατῶν νομέων κατ' ἀγκῶνων παραπυθμενίδων κατὰ τὸν υπολογισμὸν τῆς ὑπὸ τὸ κατάστρωμα χωρητικότητος.

Κανὼν II. Ὑπολογισμὸς τῆς ὑπὸ τὸ ἀνώτερον κατάστρωμα χωρητικότητος.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων θὰ καταρτισθῆ ἴδιον νομοθέτημα περιέχον βασι-

κας διατάξεις, ή δὲ κάλυψις τῆς λεπτομερειακῆς ἐκτελέσεώς του θὰ συντελεσθῆ διὰ Β.Δ. Τὸ ὡς εἴρηται νομοθέτημα θὰ συμπεριληφθῆ εἰς τὸν Κ.Δ.Ν.Δ.

III. Περὶ εὐρέσεως ναυτικῆς ἐργασίας

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

Τὸ θέμα τῆς εὐρέσεως ναυτικῆς ἐργασίας ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον Διεθνoῦς Συμβάσεως (Γένουα 1920) ἣτις ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 23-9-1923, κυρωθέντος τελικῶς ὑπὸ τοῦ Ν. 4369/1929, συμφώνως δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ εὐρῆσις ναυτικῆς ἐργασίας δὲν δύναται ν' ἀποτελῆ ἀντικείμενον διαμεσολαβήσεως τρίτων, ἀλλὰ μόνον εἰδικῆς κρατικῆς ὑπηρεσίας. Τοιαυτὴ Ὑπηρεσία παρ' ἡμῖν εἶναι τὸ Γραφεῖον Εὐρέσεως Ναυτικῆς Ἐργασίας (Γ.Ε.Ν.Ε.), συσταθὲν διὰ τοῦ Α.Ν. 192/1936 «περὶ εὐρέσεως ἐργασίας εἰς ἐργάτας θαλάσσης». Κύρια σημεῖα τοῦ Α.Ν. 192/1936 εἶναι : Ἀρμοδιότης Γ.Ε.Ν.Ε. - Διοικήσις Γ.Ε.Ν.Ε. - Διεύθυνσις Γ.Ε.Ν.Ε. - Ἐξευρέσις ἐργασίας εἰς ἐργάτας θαλάσσης - Ἰδιωτικά Γραφεῖα Εὐρέσεως Ναυτικῆς Ἐργασίας κ.ἄ.

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Ἡ περὶ τὸ Γ.Ε.Ν.Ε. νομοθεσία εἶναι πεπαλαιωμένη καὶ χρήζει ἐκσυγχρονισμοῦ, ὡς ἄλλωστε καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Γ.Ε.Ν.Ε., ὅπερ δέον νὰ προσαρμοσθῆ πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ ἀνάγκας. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Γ.Ε.Ν.Ε. κρίνεται ὡς ἐπιβεβλημένη, ἀποτελεῖ δὲ τοῦτο ἓν τῶν μελημάτων τοῦ Υ.Ε.Ν.

IV. Περὶ ἀπογραφῆς ναυτικῶν

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

α'. Ἡ ἀνωτέρω (εἰς περ. III) ἀναφερθεῖσα Διεθνῆς Σύμβασις τῆς Γενoῦης (1920) ὠρίζεν ὡς κατώτερον ὄριον εἰσόδου εἰς τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα τὸ 14ον. Μεταγενεστέρα Διεθνῆς Σύμβασις (ἄρ. 58, Γένουα, 1936), ἣτις ὁμοίως ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Α.Ν. 4318/1963, ὠρῖσε τὸ 15ον ἔτος.

β'. Παρ' ἡμῖν τὰ θέματα τῆς ἀπογραφῆς τῶν ναυτικῶν ἀντιμετωπίσθησαν διὰ τοῦ Ν. 721/1948, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν Νομοθετημάτων 989/1949, 1939/1951, 2270/1952, 3103/1954. Εἰδικότερον δι' αὐτῶν ρυθμίζονται τὰ ἐξῆς : Διάκρισις τῶν ἐν θαλάσσει ἐργαζομένων - Προϋποθέσεις ἀπογραφῆς - Τύποι καὶ χρήσις ναυτικῶν φυλλαδίων καὶ φυλλαδίων μαθητεομένων ναυτικῶν - ὄρια ἡλικίας καὶ ἐξαίρεσις - Ὑπολογισμὸς ὑπηρεσίας καὶ καθορισμὸς ἡλικίας κ.ἄ.

γ'. Τὸ Β.Δ. ἀπὸ 12 - 5 - 1950 «περὶ τύπου καὶ τρόπου ἐκδόσεως τῶν βιβλιαρίων μαθητεομένων ναυτικῶν, φυλλαδίων ναυτικῶν καὶ ἐργατῶν θαλάσσης καὶ τῶν ἀντιγράφων αὐτῶν» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Β.Δ. 244/1963, διέπει σήμερον τὰ τῶν φυλλαδίων.

δ'. Διὰ τοῦ ἄρ. 1 τοῦ Α.Ν. 373/1968 «περὶ ἀπογραφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ» προεβλέφθη ὅπως καθορισθοῦν διὰ Β.Δ. ἐφ' ἅπαξ ἐκδι-

δομένου, ένιαϊος τύπος φυλλαδίου, τὰ προσόντα ἀπογραφῆς κ.λ.π. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. καθηργήθη ἡ διάκρισις μεταξὺ ναυτικῶν καὶ μαθητευομένων ναυτικῶν καὶ ἠϋξήθη διὰ μεταβατικῆς διατάξεως τὸ ὄριον ἡλικίας ἀπογραφῆς.

ε'. Διὰ τοῦ Β.Δ. 18/1970 «περὶ προσόντων ἀπογραφῆς ναυτικῶν καὶ ένιαίου τύπου ναυτικοῦ φυλλαδίου».

στ'. Διὰ τοῦ Β.Δ. ἀρ. 79/1969 «περὶ συστάσεως Ὑπηρεσίας Ναυτικῶν Μητρώων» παρὰ τῷ Υ.Ε.Ν. ιδρύθησαν τὰ ἐξῆς Τμήματα : Τμήμα Α', ἀπογραφῆς, με ἀντικείμενον τὸν ἔλεγχον τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ἀπογραφομένων, τὴν ἔκδοσιν ἀντιγράφων καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῶν φυλλαδίων, τὴν τήρησιν ἀτομικῶν φακέλων τῶν ἀπογραφομένων κ.ἄ., καὶ Τμήμα Β', Μητρώων, με ἀντικείμενον τὴν τήρησιν Μητρώων δι' ἅπαντας τὰς ἀπογραφομένους ναυτικούς καὶ ἐργάτας θαλάσσης, τὴν ἔκδοσιν Πιστοποιητικῶν κ.ἄ.

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Τὰ βασικά, ἐν προκειμένῳ, πρὸς ρύθμισιν θέματα εἶναι : Ἀναθεώρησις τῶν περὶ ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως τῶν ἀπογραφομένων ναυτικῶν διατάξεων — Νοσήματα καὶ βλάβαι συνεπαγόμεναι ἀκαταλληλότητα διὰ τὸ ναυτικὸν ἀπάγγελμα — Διαγραφή καὶ ἐπανεγγραφή εἰς τὰ μητῶρα ἀπογραφῆς.

Ἡδὴ προωθείται πρὸς δημοσίευσιν τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρ. 1 τοῦ Α.Ν. 373/1968 προβλεπόμενον πρὸς ἐφ' ἅπαξ ἔκδοσιν Β.Δ., ἀφορῶν εἰς τὴν καθιέρωσιν ένιαίου τύπου ναυτικοῦ φυλλαδίου, εἰς τὸ σχέδιον τοῦ ὁποίου ρυθμίζονται τὰ ἐξῆς θέματα : Προσόντα ἀπογραφῆς — Δικαιολογητικά ἀπογραφῆς — Ἐξαιρέσεις — Τύπος φυλλαδίου ναυτικοῦ καὶ ἀντιγράφου αὐτοῦ (ένιαίου τύπου ναυτικοῦ φυλλαδίου) — Τύπος περιορισμένης χρήσεως καὶ ἀντιγράφου αὐτοῦ — ἀντικατάστασις φυλλαδίων καὶ βιβλιαρίων ναυτικῶν — μεταβατικαὶ διατάξεις.

Διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν λόγῳ Β.Δ. θὰ καταργηθῆ ἐν μέρει τὸ ἀναφερθὲν Β.Δ. ἀπὸ 12 - 5 - 1950, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Β.Δ. 244/1963.

Υ. Περὶ Ναυτικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Α'. Ἰσχύον Δίκαιον

Πολυνομία καὶ μεγάλη κατασπορά διατάξεων παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸν χῶρον τοῦτον. Κατωτέρω, εἰς τὸ οἰκεῖον Κεφάλαιον ἀναφέρονται στοιχεῖα περὶ τῶν λειτουργουσῶν ἢ ὑπὸ λειτουργίαν Σχολῶν Ε.Ν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο παρατίθενται τὰ βασικότερα περὶ Ναυτικῆς Ἐκπαιδεύσεως νομοθετήματα, ἦτοι :

α) Β.Δ. 14/9 - 7/10/1948 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Σ.Ε.Ν. Νόμων».

β) Κ.Ν.Δ. 665/1948 «περὶ Σχολῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας».

γ) Ν. 1702/1951 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Σ.Ε.Ν. διατάξεων».

δ) Β.Δ. 5/7/1951 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Σ.Ε.Ν.».

ε) Ν.Δ. 3538/1956 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν, ἀφορῶντων εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν στελεχῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

στ) Β.Δ. 30/6/1957 «περί ὀργανώσεως τῶν Δημοσίων Σχολῶν Ε.Ν.», ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Β.Δ. 91/1960.

ζ) Α.Ν. 373/1968 «περὶ ἀπογραφῆς καὶ ἐκπαίδευσως ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ». Τὸ νομοθέτημα τοῦτο εἶναι μεγάλης σημασίας. Δι' αὐτοῦ ὀρίζεται : 1) Αἱ Δ.Σ.Ε.Ν. ἰδρύονται διὰ Β.Δ. καὶ ὅτι διὰ Β.Δ. ὀρίζονται τὰ τῆς ὀργανώσεως, συνθέσεως προσωπικοῦ, διαρκείας φοιτήσεως, προσόντων ὑποψηφίων κ.ἄ.

2) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Υ.Ε.Ν. ἐκδίδονται Κανονισμοὶ τῶν Σχολῶν.

3) Ἡ σύνθεσις τῶν Δ.Σ. τῶν Δ.Σ.Ε.Ν.

4) Θεσπίζεται μηνιαία εἰσφορὰ τῶν ἐφοπλιστῶν κατὰ κ.ο.χ. τῶν πλοίων τῶν διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Σχολῶν Προπαιδεύσεως.

5) Ρυθμίζονται τὰ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν κεφαλαίων Ναυτικῆς Ἐκπαίδευσως κ.ἄ.

η) Β.Δ. 458/1969 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ ὀργανώσεως τῶν Δ.Σ.Ε.Ν.».

θ) Ν.Δ. 269/1969 «περὶ ναυτικῶν ὑποτροφιῶν». Τὸ νομοθέτημα τοῦτο εἶναι ὁμοίως μεγάλης σημασίας, διότι δι' αὐτοῦ ἐπιβάλλεται εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ τῶν μετὰ τοῦ Ν.Α.Τ. συμβεβλημένων ὑπὸ ξένην σημαίαν τοιούτων, κατὰ κ.ο.χ., διὰ τὴν χορήγησιν ὑποτροφιῶν εἰς μαθητὰς τῶν Δ.Σ.Ε.Ν..

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Γενικαί τινες διατάξεις θὰ περιληφθοῦν εἰς τὸν Κ.Δ.Ν.Δ. ὡς λ.χ., περὶ τῆς κατευθύνσεως τῆς Ναυτικῆς Ἐκπαίδευσως, τῶν Δημοσίων Σχολῶν Ν.Ε. καὶ Ἰδιωτικῶν τοιούτων, τοῦ Συμβουλίου Ν.Ε. καὶ τῶν Κεφαλαίων Ν.Ε.

Κατὰ τὰ λοιπά, ἀπαιτεῖται κωδικοποίησις καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν κατεσπαρμένων λεπτομερειῶν διατάξεων.

VI. Περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐν τῇ ναυτικῇ ἐργασίᾳ

Α'. Ἰσχυρὸν Δίκαιον

α) Αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις εἰσῆχθησαν εἰς τὴν ναυτικὴν ἐργασίαν διὰ τοῦ Ν. 6059/1934 «περὶ ἀκτοπλοικῶν συγκοινωνιῶν» (ἄρ. 13), τοῦ Α.Ν. 299/1956 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐν τῇ ναυτικῇ ἐργασίᾳ» καὶ τοῦ Ν. 6209/1934 «περὶ μισθολογίου ἐργατῶν θαλάσσης».

β) Ὡς βασικὸν νομοθέτημα περὶ αὐτῶν θεωρεῖται ὁ ἐκδοθεὶς εἰς Μ. Ἀνατολήν, ἐνῶ κατεῖχετο εἰσέτι ἡ Ἑλλάς, Α.Ν. 3276/1944 «περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐν τῇ ναυτικῇ ἐργασίᾳ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. 33/1946 καὶ τοῦ Ν.Δ. 304/1947. Διὰ τῶν ἐν λόγῳ νομοθετημάτων θεσπίζεται τὸ δικαίωμα συνάψεως συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας μεταξὺ ὀργανώσεων ἐφοπλιστῶν καὶ ναυτικῶν, δι' ἧς καθορίζονται αἱ ἄμοιβαί, οἱ ὅροι ἐργασίας, τὰ πολεμικὰ ἐπιδόματα (λόγῳ τῶν τότε συνθηκῶν, 1944), οἱ ὅροι ναυτολογήσεως καὶ συνθέσεως τοῦ πληρώματος,

ὁ τρόπος τῆς δι' Ἐπιτροπῶν διαιτησίας ἐπιλύσεως τῶν διαφορῶν μεταξύ πληρώματος, πλοιάρχων καὶ ἐφοπλιστῶν κ.ἄ.

γ) Τοῦ δικαιώματος συνάψεως συλλογικῶν συμβάσεων ἐν τῇ ναυτικῇ ἐργασίᾳ ἐγένετο εὐρεῖα χρῆσις καί, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἐπιτυχῆς τοιαύτη. Κατωτέρω, εἰς σ.248(IV) παρατίθενται αἱ κυριώτεραι τῶν ἰσχυουσῶν σήμερον τοιούτων συλλογικῶν συμβάσεων. Σημειωτέον ὅτι αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις, κυρούμεναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δεσμεύουσι πάντας τοὺς Ἑλληνας ἐφοπλιστὰς καὶ ναυτικούς. Ἐὰν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων δὲν συμφωνήσουν, δύναται ὁ Ἐπουργός, κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ἐπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ρυθμίσῃ τὰ θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐπῆλθε συμφωνία».

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Ὁ θεσμὸς ἐν γένει τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας εἶναι ἄριστος. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ παρέμβασις τοῦ κράτους ὡς συμβιβασμοῦ, διαιτητοῦ καὶ διευκολυντικοῦ παράγοντος πρὸς κατάληξιν εἰς συμφωνίαν εἶναι οὐσιώδης, ἐπειδὴ ἐξ ἑτέρου ὀρισμένα θέματα ἔχουν χαρακτηριστὰ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἄλλα δὲ προκύπτουν ἐξ ὑποχρέωσεων ἐκ τῆς κυρώσεως Διεθνῶν Συμβάσεων, ὑφίστανται σημεῖα, ἅτινα ἀφοροῦν εἰς τὴν κρατικὴν ρύθμισιν τῶν ὄρων συμβάσεως ναυτολογήσεως καὶ δέον νὰ καθορίζωνται ὡς πλαίσιον ἐκάστης συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Τοιαύτης φύσεως σημεῖα εἶναι λ.χ. ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου ἐργασίας — τῶν ἀνωτάτων ὁρίων κανονικοῦ χρόνου ἐργασίας — τῶν ἀνωτάτων ὁρίων τοῦ προσθέτου χρόνου ἐργασίας — ἡ ὑπέρβασις τῶν ἀνωτάτων ὁρίων προσθέτου χρόνου ἐργασίας — τὰ χρονικὰ ὄρια ἐργασίας τῶν ἀνηλίκων — τὰ τῶν ἀποδοχῶν, τῶν ἀδειῶν, τῆς ἐνδιδαιτήσεως κ.ἄ.

VII. Περὶ ἀποδεικτικῶν ναυτικῆς ἱκανότητος

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

α'. Τὰ τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Β.Δ. ἀπὸ 4-2-1954 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ διπλωμάτων, πτυχίων καὶ ἀδειῶν ναυτικῆς ἱκανότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ», τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ν.Δ. 2689/1953.

β'. Εἰς τὸ καὶ ἀνωτέρω ἀναφερθὲν Β.Δ. 79/1969 «περὶ συστάσεως Ὑπηρεσίας Ναυτικῶν Μητρώων» προβλέπεται ἡ σύστασις δύο Τμημάτων, μὲ συναφῆς ἀντικείμενον, ἦτοι, τοῦ Τμήματος Β' Διπλωμάτων (ἐξετάσεις-ἐκδοσις διπλωμάτων-τῆρησις ἀτομικῶν φακέλλων κ.ἄ.) καὶ τοῦ Τμήματος Γ', Πτυχίων καὶ Ἀδειῶν (διὰ κατώτερα πληρώματα).

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Ταῦτα εἰδικώτερον εἶναι τὰ ἐξῆς :

Κατηγορίαι διπλωμάτων, πτυχίων καὶ ἀδειῶν — δικαιώματα ἀπορρέοντα ἐκ τῆς κατ' ἄρχην διπλώματος — προϋποθέσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἢ πτυ-

χίου — Προσόντα συμμετοχής εις εξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἢ πτυχίου — Θαλασσία ὑπηρεσία (ὕπολογισμὸς τῆς διὰ τὴν λήψιν διπλώματος ἢ πτυχίου) εξετάσεις (τρόπος διενεργείας) — Προϋποθέσεις καὶ προσόντα πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ναυτικῆς ἰκανότητος, — τύπος διπλωμάτων — ἀναγνώρισις ξένων διπλωμάτων.

VIII. Περὶ συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν πλοίων

A'. Ἴσχυρον Δίκαιον

Ἡ Νομοθεσία ἢ διέπουσα τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ αἱ κυριώτεραι κατὰ περίπτωσιν ἰσχύουσαι ρυθμίσεις εἶναι αἰ κάτωθι :

α) Ν.Δ. 2651/1953 «Περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων».

β) Β.Δ. 1 - 4 - 54 «Περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν φορτηγῶν πλοίων 4500, 01 τόννων D.W. καὶ ἄνω».

γ) Β.Δ. 1 - 4 - 54 «Περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν φορτηγῶν πλοίων ἀπὸ 500 μέχρι 4500 τόννων D.W.».

δ) Β.Δ. 1 - 4 - 54 «Περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν ἐπιβατηγῶν μηχανοκινήτων πλοίων».

ε) Β.Δ. 9 - 1 - 1959 «Περὶ συνθέσεως πληρωμάτων ρυμουλκῶν ἐργαζομένων ἐντὸς λιμένων».

στ) Ν.Δ. 4258/1962 «Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λονδίῳ Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων ἀφωρωσῶν εἰς τὴν μεταφορὰν μεταναστῶν». (Ἐνδιαφέρουν ἄρθρα 2 καὶ 7 καὶ Κανονισμοὶ 3,5 καὶ 7 τῆς Δ.Σ.Α.Ζ.Ε.Θ.).

ζ) Β.Δ. 228/20 - 4 - 1964 «Περὶ συνθέσεως πληρωμάτων φορτηγῶν πλοίων (σιδηρῶν) καὶ πετρελαιοκινήτων καὶ ἰστιοφόρων ὀλικῆς χωρητικότητος μέχρι 500 κόρων».

η) 54775/4619/6 - 7 - 1967 Ἀπόφασις «Περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων Ε/Γ-Ο/Γ καὶ Ε/Γ-Π/Κ ἐνίων δρομολογιακῶν γραμμῶν». (Ἐτροποποιήθη διὰ 29220/2596/4 - 4 - 68 ἀποφάσεως).

θ) 84269/7259/30 - 9 - 67 Ἀπόφασις «Καθορισμὸς συνθέσεως πληρώματος Ε/Γ καὶ Ο/Γ πλοίων γραμμῆς Ἀργοσαρωνικοῦ».

ι) 29220/2596/4 - 4 - 68 Ἀπόφασις «Τροποποιήσις ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 54775/4619/6 - 7 - 67 «περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων Ε/Γ-Ο/Γ καὶ Ε/Γ - Π/Κ ἐνίων δρομολογιακῶν γραμμῶν».

ια) Α.Ν. 373/1968 «Περὶ ἀπογραφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ, περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας ἄρθρων τινῶν τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων». (Ἐνδιαφέρει ἄρθρον 20).

ιβ) Β.Δ. 411/4 - 6 - 1968 «Περὶ συνθέσεως τοῦ πληρώματος τῶν ἐξυπηρετούντων ἐκμισθουμένας ἀγόνους γραμμάς ἐσωτερικοῦ ἐπιβατηγῶν πλοίων».

ιγ) Ν.Δ. 87/1969 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων

των Νόμων 3170/1955 και 4502/1966». (Ενδιαφέρουν αί παρ. 15, 16 και 17 τοῦ ἄρθρου I.).

ιδ) 70891/2/69/19 - 5 - 69 Ἀπόφασις, «Περὶ καθορισμοῦ συνθέσεως πληρωμάτων Ε/Γ-Ο/Γ δρομολογημένων μεταξὺ λιμένων κειμένων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἢ δύο συνεχόμενων κόλπων ἢ εἰς παρακειμένας πρὸς αὐτοὺς ἀκτάς».

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Ὑφίστανται γενικά καὶ εἰδικά τινα θέματα πρὸς ρύθμισιν.

Γενικά εἶναι ἡ ἔννοια τῆς κανονικῆς συνθέσεως τοῦ πληρώματος, ἡ προσωρινῆ ἀντικανονικὴ σύνθεσις τοῦ πληρώματος, ἡ ἑλληνικῆ σύνθεσις τοῦ πληρώματος, αἱ ἐγγραφαὶ τῆς συνθέσεως εἰς τὸ ναυτολόγιον, αἱ περιπτώσεις ἀπαγορεύσεως τοῦ ἀπόπλου λόγῳ μὴ κανονικῆς συνθέσεως, κ.ἄ.

Εἰδικῆς φύσεως θέμα, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀντιμετώπισις καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαία λόγῳ τῶν διαμορφωθείσων συνθηκῶν, εἶναι ἡ θεώρησις τοῦ προβλήματος τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, συναρτήσῃ τοῦ ἐφαρμοζομένου, καὶ δὴ κατὰ βαθμὸν αὐξοῦντα, αὐτοματισμοῦ τῶν πλοίων. Τὰ προβλήματα τῆς ὀργανικῆς (βασικῆς) συνθέσεως (organic grew), τὸ ὁποῖον εἶναι διεθνὲς πρόβλημα τῆς Ναυτιλίας, πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς συνθέσεως, κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπέδρασεν — ὀλίγον ἢ πολὺ — τὸ γεγονός τῆς ἀνεργίας τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν. Σήμερον ὁ λόγος οὗτος ἐξέλιπεν. Ἐπομένως πρέπει νὰ ἐκτιμηθοῦν δεόντως οἱ παράγοντες ἀσφαλείας τοῦ πλοίου καὶ νὰ γίνῃ καθορισμὸς συνολικοῦ ἀριθμοῦ καὶ κατ' εἰδικότητος, μακρὰν προκαταλήψεων.

Φυσικῶ τῷ λόγῳ ἡ τήρησις τῆς καθορισθησομένης κατὰ περίπτωσιν συνθέσεως ἀποτελεῖ θεμελιώδη ὑποχρέωσιν καὶ ὁ ἐλεγχος, ὡς πρὸς ταύτην, δεόν νὰ ἀσκήται συστηματικῶς.

ΙΧ. Ὑγειονομικὴ ἐξέτασις καὶ κατάστασις τῶν ναυτικῶν

Α'. Ἴσχυρον Δίκαιον

α'. Εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν τῶν ἀπογραφομένων ναυτικῶν ἀφορᾷ ὁ Ν. 4674/1930, δι' οὗ ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἡ ὑπ' ἀρ. 16 σύμβασις τῆς Γενούης, τοῦ 1920 «περὶ ὑποχρεωτικῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως τῶν εἰς τὰ πλοῖα ἐργαζομένων παιδῶν καὶ νεαρῶν προσώπων» καὶ τὸ ἀπὸ 4 - 1 - 48 Β.Δ. «περὶ ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως τῶν ἀπογραφομένων κλπ.», ὅπερ ἐξεδόθη κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ν. 721/1948.

β'. Διὰ τὰς λοιπὰς ὑγειονομικὰς Διεθνεῖς Συμβάσεις, ἃς ἐκύρωσε καὶ ἡ Ἑλλάς, βλ. κατωτέρω, εἰς σελ. 252 (III) (Διεθνεῖς Ναυτικαὶ Συμβάσεις, κατηγορία III).

γ'. Ἡ νόσος καὶ τὸ ἀτύχημα τῶν ἐργαζομένων ναυτικῶν δὲν προστατεύεται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ (ὑγείας) φορέως τοῦ «Οἴκου τοῦ Ναύτου» — πλὴν τῆς φυματιώσεως — ἀλλ' ἡ συναφῆς ὑποχρέωσις βαρύνει αὐτὸν τοῦτον τὸν

πλοιοκτήτην (Ἴδε καὶ Β.Δ. 83/1962 «περὶ παροχῆς προστασίας εἰς τοὺς ναυτικούς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν»).

δ'. Εἰς τὴν φυματίωσιν, ἥτις ἦτο ἄλλοτὲ ποτε ἐθνικὴ μάστιξ καὶ τὴν προστασίαν τῶν φυματικῶν ναυτικῶν ἀναφέρεται ὁ Α.Ν. 306/1936 «περὶ προστασίας τῶν φυματικῶν ἐργατῶν θαλάσσης», ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3738/1957 «περὶ ἐιδικῆς προστασίας φυματικῶν ναυτικῶν».

ε'. Διὰ τοῦ Α.Ν. 366/1968, ἐκυρώθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 55 Διεθνῆς Σύμβασις τῆς Γενεύης (1936) «περὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, ἀτυχήματος ἢ θανάτου τοῦ ἐργάτου θαλάσσης». Ὁ ἐν λόγῳ Α.Ν. ὀρίζει : Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἀτονοῦν, ἐὰν ὁ ναυτικὸς ἀρνηθῆ νὰ ὑποβληθῆ εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν κατὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως ναυτολογήσεως καὶ ὅτι ἡ κύρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 55 Διεθνoῦς Συμβάσεως δὲν θίγει τὴν κειμένην νομοθεσίαν περὶ εὐθύνης τῶν ἐφοπλιστῶν εἰς περίπτωσιν ἀτυχήματος, ὡς καὶ τὰς σχετικὰς πρὸς τὸ ἀτύχημα καὶ τὴν ἀσθένειαν διατάξεις τοῦ Κ.Ι.Ν.Δ.

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Ἡ ὑγεία τῶν ναυτικῶν ἀποτελεῖ πρόβλημα κεφαλαιώδους σημασίας. Ἀπαιτεῖται συστηματικὴ λήψις μέτρων προληπτικοῦ καὶ κατασταλτικοῦ χαρακτήρος. Ἀπαιτεῖται συστηματικὴ ἐνημέρωσις καὶ διαφώτισις τῶν ναυτικῶν διὰ τὴν ἀποφυγὴν ἀτυχημάτων καὶ ὀρισμένων μεταδοτικῶν ἀσθενειῶν : Ἐκ παραλλήλου, εἶναι ἀναγκαῖα ἡ μελέτη τοῦ ὅλου θέματος τῶν συνηθεστέρων ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν τῶν ναυτικῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ μακροῦ εἶχεν ἐμφανισθῆ, ἀλλὰ τελευταίως σημεῖοι ἔξαρσιν τὸ φαινόμενον τῶν ψευδασθενῶν ναυτικῶν, οἵτινες χρησιμοποιοῦν τὴν ψευδασθένειαν ὡς ἀφορμὴν προῦρου λύσεως τῆς συμβάσεως ναυτολογήσεώς των.

Ἐπειδὴ ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἡ κρατικὴ παρέμβασις, ὥστε νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατόν νὰ κρούσματα τῶν ἐμφανιζομένων ψευδασθενῶν, καθηρτίσθη σχέδιον Ν.Δ. «περὶ θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἀσθένειαν τῶν ναυτικῶν», δι' οὗ ἀντιμετωπίζεται, κατὰ τὸν κριθέντα ὡς προσηφορώτερον τρόπον, τὸ πρόβλημα.

Χ. Περὶ ἐξουσίας καὶ καθηκόντων τοῦ πλοιάρχου

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

Αἱ κύριαι ἐξουσίαι καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ πλοιάρχου ἀναφέρονται εἰς τὸ ἰσχὺν νόμον ἔχον Β.Δ. ἀπὸ 15 - 12 - 1836 «περὶ τῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας» καὶ τὸ Β.Δ. ἀπὸ 14 - 11 - 1836 «περὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας» ὡς καὶ τοὺς Νόμους 3818/28 - 2 - 58 (περὶ Κ.Ι.Ν.Δ.) καὶ 6392/34 (περὶ Π.Π.Κ.Ε.Ν.), κωδικοποιηθέντας διὰ τοῦ Β.Δ. ἀπὸ 11 - 3 - 52.

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Ἀπαιτεῖται συγκέντρωσις, ἐκσυγχρονισμὸς καὶ ρύθμισις τῶν ἀκολουθῶν καιρίας σημασίας θεμάτων : Διοικητικὴ ἐξουσία τοῦ πλοιάρχου — Κατάρτισις τοῦ πληρώματος — Βεβαίωσις περὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν —

Ἐφοδιασμός τοῦ πλοίου διὰ τροφίμων καὶ ὕδατος — Ναρκωτικά καὶ οἰνοπνευματώδη ποτὰ — Ὅπλα, εὐφλεκτοὶ καὶ ἐπικίνδυνοι ὕλοι — Ἐπιβάται ἀσθενεῖς ἐξ ὄρισμένων νόσων — Ἀναγκαστικὴ ἀποβίβασις ἐπιβατῶν — Διακυβέρνησις πλοίου — Τήρησις βιβλίων καὶ ναυτιλιακῶν ἐγγράφων — Περίθαλψις ἐπιβαινόντων ἀσθενῶν — Σύνταξις ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἐπὶ πλοίου — Σύνταξις διαθήκης ἐπὶ πλοίου — Σύνταξις ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου καὶ ἐκθέσεως ἀπογραφῆς πραγμάτων θανόντος (περὶ αὐτοῦ βλ. καὶ ἄρ. 2 τοῦ Α.Ν. 366/1968) — Ἀποβίβασις ἢ καταβύθισις νεκροῦ — Ἀρωγὴ εἰς κινδυνεύοντας ἐν θαλάσῃ — Ἀναγγελία ἐν θαλάσῃ ἐγκλημάτων καὶ κινδύνων — Ἀντιμετώπισις ἐλλείψεως τροφίμων — Ἀναπλήρωσις τοῦ Πλοιάρχου — Ἐγκατάλειψις πλοίου — Παρουσίασις Πλοιάρχου εἰς Λιμενικὴν ἢ Προξενικὴν Ἀρχὴν ἅμα τῷ κατάπλω — Παράδοσις λαθρεπιβατῶν — Περίπτωσις πολέμου ἢ ἐντάσεως τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι θέματα ἐμπίπτοντα εἰς τὸ Δημόσιον Ναυτικὸν Δίκαιον. Ὑφίστανται καὶ θέματα ἀφορῶντα εἰς τὸν Πλοίαρχον, Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, ρυθμιζόμενα ὑπὸ τοῦ Κ.Ι.Ν.Δ.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω, διαγράφονται αἱ κύριαι ἐξουσίαι καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ πλοιάρχου. Αἱ λεπτομέρειαι ὀρθῶν εἶναι νὰ ρυθμίζονται ὑπὸ Κανονισμῶν.

ΧΙ. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ πληρώματος

Α'. Τὰ καθήκοντα τῶν πληρωμάτων ρυθμίζονται διὰ Κανονισμῶν, ὡς ἐξῆς :

α'. Β.Δ. ἀπὸ 6 - 12 - 1939 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν Κανονισμοῦ ἐργασίας ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν φορτηγῶν πλοίων ὀλικῆς χωρητικότητος 800 κ.ο.χ. καὶ ἄνω».

β'. Β.Δ. ἀπὸ 31 - 8 - 1955 «περὶ ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων».

γ'. Β.Δ. ἀπὸ 4 - 8 - 1960 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν Κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ ἑλληνικῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων 500 κ.ο.χ. καὶ ἄνω».

δ'. Β.Δ. 330/1962 Κανονισμὸς «περὶ μεταφορᾶς ἐπικινδύνων εἰδῶν διὰ πλοίων».

Β'. Γενικαί τινες ὑποχρεώσεις δέον νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸν Κώδικα Δημ. Ναυτικοῦ Δικαίου, ὡς λ.χ. ἡ ὑποχρέωσις ὑπακοῆς εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων — τὰ παράπονα τοῦ πληρώματος — ἄδειαι τοῦ πληρώματος — καθήκοντα τοῦ πληρώματος ἐν περιπτώσει κινδύνου — καθήκοντα τοῦ πληρώματος ἐν περιπτώσει ναυαγίου.

Τὰ λοιπὰ θέματα, ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐργασίαν ὀρθῶς ρυθμίζονται διὰ Κανονισμῶν.

Ἐπειδὴ οἱ ἐν ἰσχύϊ Κανονισμοὶ ἐπαλαιώθησαν, τελοῦν ὑπὸ κατάρτισιν δύο νέοι Κανονισμοὶ ἐργασίας καὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἐνὸς διὰ φορτηγὰ πλοῖα ἄνω τῶν 800 κ.ο.χ. καὶ ἀφ' ἐτέρου δι' ἐπιβατηγὰ πλοῖα ἄνω τῶν 500 κ.ο.χ.

XII. Περὶ τροφοδοσίας (καὶ ἐνδιαιτήσεως) τοῦ πληρώματος

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

α'. Ν.4005/1929 «περὶ τροφοδοσίας τῶν πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων».

β'. Ἀπόφασις Υ.Ε.Ν. 3098/1945 «περὶ συνθέσεως ἐδεσματολογίου ἀξ/κῶν καὶ πληρωμάτων τῶν πλοίων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀκτοπλοϊκῶν Συγκοινωνιῶν» (τὸ ἐδεσματολόγιον τοῦτο ἰσχύει δι' ἅπαντα τὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα ἄνω τῶν 250 κ.ο.χ.).

γ'. Ἄρθρα 3 καὶ 11 τοῦ Ν. 4473/1965 «περὶ ἐλέγχου τῆς Ναυσιπλοΐας κ.λ.π.».

δ'. Ἡ ἀνάγκη ἀναθεώρησεως τοῦ παλαιότερου ὑφισταμένου ἐδεσματολογίου καὶ ἡ ἀντίληψις ὅτι τοῦ πρέπει νὰ καταρτισθῇ ὑπὸ εἰδικῶν προσώπων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συγχρόνων ἐπιστημονικῶν ἀντιλήψεων, ὠδήγησεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συστάσεως Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸν ἀρμόδιον Καθηγητὴν κ. Περικλῆν Καλογῆρου, ἥτις κατήρτισε νέον Ἐδεσματολόγιον, ὅπερ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 1 - 1 - 1969 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 78350/7051/31 - 10 - 1968 ἀποφ. Υ.Ε.Ν. «περὶ καθορισμοῦ Ἐδεσματολογίου πληρωμάτων φορτηγῶν πλοίων 250 κ.ο.χ. καὶ ἄνω».

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Ἐν πρώτοις, εἰς τὸν Κώδικα Δ.Ν.Δ. δεόν νὰ περιληφθοῦν λίαν γενικῆς φύσεως διατάξεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ὡς, ὁ τρόπος καθορισμοῦ τοῦ ἐδεσματολογίου, ὁ ἔλεγχος τῶν τροφίμων καὶ ἡ τήρησις τοῦ ἐδεσματολογίου καὶ αἱ συνέπειαι ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ παραπόνων ἐκ μέρους τοῦ πληρώματος.

Ἡ σκέψις ὅπως ἡ κατάρτισις τοῦ ἐδεσματολογίου ἀνατίθεται εἰς εἰδικούς ἐπιστήμονας δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐπικροτηθῇ.

Ἡ ἐκάστοτε ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ἐδεσματολογίου δεόν νὰ γίνηται δι' ἓν πειραματικὸν στάδιον καὶ ἀφ' οὗ ἐξετασθοῦν αἱ ἀντιδράσεις νὰ χωρῇ ἀναπροσαρμογῇ, ὥστε τὸ τελικῶς διαμορφούμενον νὰ εἶναι τὸ ἄριστον δυνατόν.

Σήμερον, τὸ μὲν ἀπὸ 1 - 1 - 1969 ἐφαρμοσθὲν ἐδεσματολόγιον διὰ τὰ φορτηγὰ πλοῖα τελεῖ ὑπὸ ἀναθεώρησιν βάσει τῶν πορισμάτων τῆς κτηθείσης ἐμπειρίας, καταρτίζεται δὲ παραλλήλως νέον ἐδεσματολόγιον διὰ τὰ πληρώματα τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων 250 κ.ο.χ. καὶ ἄνω, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς παλαιωθὲν.

XIII. Περὶ ἀκτοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

Ἡ ἐπιβατηγὸς καὶ ἡ φορτηγὸς Ἀκτοπλοῖα, διέπονται σήμερον ὑπὸ τῶν ἐξῆς διατάξεων :

α'. Προϊσχύσαν δίκαιον : Ν.Δ. 11/13 - 7 - 1927 «περὶ κυρώσεως τῶν Ν.Δ. τῆς 9/12/1925 καὶ τῆς 23 - 3 - 1926 «περὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων καὶ Ν.Δ. 5304/1932 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας».

β'. Βασικὸς νόμος περὶ τῆς Ἀκτοπλοΐας εἶναι ὁ Ν. 6059/1934 «περὶ ἀκτοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν καὶ μεταφορῶν» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ

τῶν ἐξῆς νομοθετημάτων Ν.Δ. 28/9/1935, Α.Ν. 28/12/1935, Ν.Δ. 29/7/1936, Α.Ν. 112/1936, Α.Ν. 528/1937, Α.Ν. 1091/1938, Α.Ν. 1206/1938, Α.Ν. 1303/1938, Ν. 756/1948, Ν. 2753/1954, Ν. 3503/1956, Ν.Δ. 3742/1957 καὶ Ν. 3795/1957.

γ'. Α.Ν. 1652/1939 «περὶ τρόπου ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀκτοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Α.Ν. 2373/1940 (σύστασις τῆς Κοινῆς Διευθύνσεως Ἀκτοπλοϊκῶν Συγκοινωνιῶν).

δ'. Β.Δ. 471/1964 «περὶ τῆς ἀπαιτουμένης χωρητικότητος ἐπιβατηγῶν πλοίων πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὀρισμένων ἀκτοπλοϊκῶν γραμμῶν».

ε'. Ν. 4473/1965 «περὶ ἐλέγχου ναυσιπλοΐας κ.λ.π.».

στ'. Β.Δ. 50/1965 «περὶ διαδικασίας δρομολογήσεως ὀχηματαγωγῶν — ἐπιβατηγῶν πλοίων εἰς τινὰς δρομολογιακὰς γραμμάς».

ζ'. Α.Ν. 388/68 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς ναυσιπλοΐας καὶ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων Νομοθεσίας».

η'. Β.Δ. 532/1968 «περὶ ὀρίου ἡλικίας ἐπιβατηγῶν πλοίων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ὡς ἐλληνικῶν» (δι' οὗ ὀρίσθη ὡς ἀνωτάτη ἡλικία διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἡ δεκαπενταετία).

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Ὡς πρὸς τὴν ἀκτοπλοΐαν ἐπιβάλλεται ὅπως εἰς τὸν Κ.Δ.Ν. Δικαίου περιληφθοῦν διατάξεις γενικῆς φύσεως ἀφορῶσαι εἰς τὸ ἐν γένει καθεστῶς τῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν ἐσωτερικῶν μεταφορῶν, τὰς προϋποθέσεις δρομολογήσεως τῶν πλοίων, τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐφοπλιστῶν, Ν. Πρακτόρων καὶ πλοιάρχων, τὸν καθορισμὸν τοῦ ναυτολογίου, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν γένει καθεστῶς τῶν ἀγόνων γραμμῶν. Τὰ λοιπά, εἰδικωτέρας φύσεως θέματα, δεόν νὰ ρυθμισθοῦν διὰ Β.Δ. προκαλουμένων κατ' ἐξουσιοδότησιν τῶν εἰς τὸν Κ.Δ.Ν.Δ. τεθησομένων παγίων διατάξεων. Ἀναλόγως τῆς προόδου καταρτίσεως τῶν τεθησομένων εἰς τὸν Κώδικα παγίων διατάξεων εἶναι δυνατὴ ἡ θέσπισις τούτων δι' ἰδίου νομοθετήματος, ὅπερ ἐν συνεχείᾳ νὰ περιληφθῆ εἰς τὸν Κώδικα, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ δυνατότης ταχύτερας ἐφαρμογῆς τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἀκτοπλοΐαν μέτρων, ἐφ' ὅσον βραδύνη ἢ ἐφαρμογὴ τοῦ Κώδικος. Ὅπως δὲποτε, ἔχει ἤδη συντελεσθῆ οὐσιαστικὴ ἐργασία, καθ' ὅσον ἀφορᾷ, τόσον εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς κειμένης συναφοῦς νομοθεσίας, ὅσον καὶ εἰς τὴν μελέτην νέων ἐπιθυμητῶν ρυθμίσεων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐν γένει. Γενικώτερον, ἐπισημαίνεται ἡ σήμερον ὑφισταμένη πολυνομία καὶ κατασπορὰ διατάξεων ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἀκτοπλοΐας, ὡς καὶ τὸ ἀνελαστικὸν καθεστῶς, ὑφ' ὃ διέπεται ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐσωτερικῶν μας μεταφορῶν. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς μεταφορὰς ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐπιβάλλει καθεστῶς μείζονος εὐελιξίας, ὡς πρὸς τὴν δυνατότητα χρησιμοποίησεως καὶ πλοίων ὑπὸ ξένας σημαίας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς τουριστικῆς ἐξελιξέως καὶ προβολῆς τῆς χώρας μας καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀπορρεουσῶν ἀναγκῶν. Ἡ συναφῆς ρύθμισις δεόν νὰ ἀποτελέσῃ ἐν ἐκ τῶν κυρίων μελημάτων τῆς συντελουμένης ἐργασίας ἀναμορφώσεως τῶν κειμένων διατάξεων.

Ἐξ ἄλλου κατηρτίσθη σχέδιον Ν.Δ. «περὶ ἀναγνωρίσεως ἐπιβατηγῶν πλοίων καὶ καθορισμοῦ ἡλικίας ἐξόδου αὐτῶν», δι' οὗ προβλέπεται ὅτι διὰ μὲν τὴν ἀνα-

γνώρισιν απαιτείται συμμόρφωσις πρὸς τὰς διατάξεις τῆς SOLAS (Διεθν. Συμβάσεως «περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσσει») τοῦ 1960, ἢ δὲ ἔξοδος τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων θὰ πραγματοποιηθῆται ὑποχρεωτικῶς ἅμα τῇ συμπληρώσει 35ετοῦς βίου τοῦ πλοίου (διὰ τὰ καλυπτόμενα ὑπὸ τῆς ρυθμίσεως ταύτης ἐν ἐνεργεῖα ἐπιβατηγὰ πλοῖα, παρέχεται δικαίωμα δρομολογήσεώς των ἐπὶ 5ετίαν εἰς ἡσσοнос σημασίας καὶ ἀγόνους γραμμὰς).

XIV. Περὶ ρυμουλκώσεως

Α'. Ἴσχυρον Δίκαιον

Τὰ σχετικὰ ζητήματα διέπονται βασικῶς ὑπὸ τοῦ Α.Ν. τῆς 19/11/1935 «περὶ ρυμουλκώσεως ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης».

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Τοιαῦτα εἶναι, ἢ κατ' ἐπάγγελμα ρυμούλκησις (δικαίωμα, ἄδεια, ὅροι) καὶ ἢ κατ' ἐπάγγελμα ἐπιθαλάσσιος ἀρωγῆ (ἄδεια, ὅροι).

XV. Περὶ Πλοηγῆσεως

Α'. Ἴσχυρον Δίκαιον

Τὰ κύρια θέματα τῆς πλοηγῆσεως καὶ τῆς Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας διέπονται ὑπὸ τῶν ἐξῆς νομοθετημάτων :

α'. Ἄρ. 19 Α.Ν. 1150/1938 «περὶ Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν. Β.Δ. 16 - 1 - 1939 (ΦΕΚ. 26 Α' / 19 - 1 - 39), ἄρ. 6 Α.Ν. 1953/1939, ἄρ. 2 Ν.Δ. 200/1941, ἄρ. 2 Ν.Δ. 1576/1942, ἄρ. 1 Ν. 655/1943.

β'. Ν. 3142/1955 «περὶ Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας» καὶ Β.Δ. 28/1/1958 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. 3142/1955».

γ'. Α.Ν. 157/1967 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινῶν τῆς περὶ Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας Νομοθεσίας κ.λ.π.».

δ'. Α.Ν. 409/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας διατάξεων».

ε'. Β.Δ. 418/1964 «περὶ Πλοηγικῶν δικαιωμάτων».

στ'. Β.Δ. 470/1968 «περὶ συστάσεως Πλοηγικῶν Σταθμῶν» καθορισμοῦ περιοχῆς καὶ ὀργανικῆς συνθέσεως αὐτῶν».

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Εἰς τὸν Κώδικα Δ.Ν.Δ. δεόν νὰ περιληφθοῦν γενικαί τινες διατάξεις περὶ πλοηγῆσεως, ὡς, περὶ διενεργείας τῆς πλοηγῆσεως, περὶ τοῦ συμβουλευτικοῦ χαρακτῆρος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλοηγοῦ, περὶ πλοηγικῶν σταθμῶν, περὶ πλοηγικῶν δικαιωμάτων, περὶ περιπτώσεων ὑποχρεωτικῆς πλοηγῆσεως, περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς πλοηγῆσεως καὶ περὶ ἀναθέσεως τῆς πλοηγῆσεως εἰς νομίμως διοριζομένους πλοηγούς.

Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας ἀντιμετωπίζονται διὰ Κανονισμῶν (ἐγκρινομένων διὰ Β.Δ.).

Ἀπαιτεῖται πάντως κωδικοποιήσις καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν ὑφισταμένων Κανονισμῶν.

Ἦδη εὐρίσκονται ὑπὸ ἐκδοσιν δύο Β.Δ.

Διὰ τοῦ ἐνὸς ἀντικαθίστανται τὰ ἄρθρα 36 - 39 (Κεφ. Ζ') τοῦ ἀπὸ 28 - 1 - 1958 Β.Δ. «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. 3142/1955» καὶ θεσπίζεται ἡ ὑποχρέωσις ὅπως ἐπὶ τῶν στολῶν τῶν πλοηγῶν φέρονται τὰ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ των, ἅτινα καὶ καθορίζονται.

Διὰ τοῦ ἐτέρου Β.Δ. «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρ. 12 τοῦ ὑπ' ἄρ. 418/1964 Β.Δ. περὶ πλοηγικῶν δικαιωμάτων» γίνεται ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἰσχυόντων συντελεστῶν μετατροπῆς τῶν εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν πλοίων πλοηγικῶν δικαιωμάτων, εἰς χαρτίνας δραχμὰς (λ.χ. διὰ τὴν πλοήγησιν φορτηγῶν πλοίων συντελεστής 9, διὰ τὴν πλοήγησιν ἐπιβατηγῶν πλοίων συντελεστής 7 κ.ο.κ.).

Ὅμοίως εὐρίσκεται ὑπὸ κατάρτισιν σχέδιον Ν.Δ. «περὶ πλοηγῆσεως κατωτέρου προσωπικοῦ ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας Ι.Δ. παρὰ τῆς Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας».

XVI. Περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

Ἀναφερόμεθα κεχωρισμένως εἰς τὰ φαρικά καὶ τέλη ἀγκυροβολίας, εἰς τὰ ὑγειονομικὰ τέλη καὶ εἰς τὰ Προξενικὰ τέλη.

1) Φαρικά καὶ τέλη ἀγκυροβολίας

Ταῦτα διέπονται ὑπὸ τοῦ Ν. ΓΦΕ (3505)/1909 «περὶ φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν» (καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ αὐτοῦ Δ/τος τῆς 13-1-1910) ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν Ν. 1591/1918, 3030/1922, 5225/1931, 5908/1933, Α.Ν. τῆς 21 - 10 - 1935, Ν. 1293/1935, Ν. 1000/1949, 1638/1950, 3110/1954 καὶ τῶν Β.Δ. 182/1968 «περὶ συντελεστῶν μετατροπῆς εἰς χαρτίνας δραχμὰς τῶν εἰς μεταλλικὰς ὀφειλομένων φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν» καὶ Β.Δ. 430/1969 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρ. 4 τοῦ Β.Δ. 182/1968».

2) Ὑγειονομικὰ τέλη

Ταῦτα διείποντο ὑπὸ τοῦ Ν. 3783/1929 (δι' οὗ ἐκυρώθη τὸ Ν.Δ. τῆς 28/9/1925 «περὶ τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν πλοίων ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων») ὡς εἶχε τροποποιηθῆ καὶ συμπληρωθῆ διὰ τοῦ Ν. 5906/1933.

Ἀλλὰ διὰ τοῦ Α.Ν. 583/1968 «περὶ καταργήσεως τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν πλοίων ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων» ἐπαυσεν ἡ καταβολὴ αὐτῶν παρὰ τῶν πλοίων.

3) Προξενικὰ τέλη

Ταῦτα διαλαμβάνονται εἰς τὰ ἄρ. 192 καὶ 193 τοῦ Κ.Ν. 4952/1947 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς, Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου», ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ Β.Δ. τῆς 9 - 10 - 1952.

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Γενικαί τινες διατάξεις θὰ περιληφθοῦν εἰς τὸν Κ.Δ.Ν.Δ., ὡς π.χ. τὰ τῆς ὑποχρέωσης περὶ καταβολῆς φαρικῶν τελῶν, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοίων, τὰ τῶν ἀπαλλαγῶν, τῶν προσαυξήσεων, ὡς καὶ γενικὰ τινὰ περὶ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτῶν.

Αἱ λεπτομέρειαι ρυθμισθήσονται δι' εἰδικῶν νομοθετημάτων. Οὕτω :

Κατηρτίσθη καὶ προωθεῖται πρὸς ψήφισιν Σχέδιον Ν.Δ. «περὶ φαρικῶν τελῶν» ἐπὶ τῷ τέλει ἀναθεωρήσεως, κωδικοποιήσεως, προσαρμογῆς καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς σχετικῆς νομοθεσίας. Δι' αὐτοῦ, ὀρίζονται τὰ ὑπόχρεα πλοῖα εἰς καταβολὴν φαρικῶν τελῶν ἑλληνικὰ καὶ ξένα καὶ ἀναφέρονται τὰ ἀπαλασσόμενα τοιαῦτα, ὀρίζεται τὸ κατὰ κ.ο.χ. τέλος, γίνεται μνεῖα εἰδικῶν τινῶν περιπτώσεων κατηγοριῶν πλοίων, ὀρίζεται ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως καὶ ὁ χρόνος καταβολῆς κ.ἄ.

Ὅμοιως κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ Υ.Ε.Ν., ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, Σχέδιον Ν.Δ. «περὶ Προξενικῶν ναυτιλιακῶν τελῶν». Εἰς τοῦτο ἀναφέρονται, τὰ ὑπόχρεα πρὸς καταβολὴν πλοῖα, ὁ χρόνος καταβολῆς, τὸ ὕψος τῶν τελῶν καὶ ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν καὶ ἡ διάθεσις τῶν εἰσπραττομένων Προξενικῶν ναυτιλιακῶν τελῶν.

XVII. Περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαίρεσεως

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

Τὰ θέματα ταῦτα ἐξ ἀπόψεως Δημ. Ναυτικοῦ Δικαίου ρυθμίζονται βασικῶς ὑπὸ τοῦ Ν. ΤηΒ/1856 «περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαίρεσεων».

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Τοιαῦτα εἶναι ἡ ὑποχρέωσις πρὸς παροχὴν βοήθειας εἰς ναυαγήσαντα ἢ κινδυνεύοντα, ἐντὸς τῶν ἑλληνικῶν χωρικῶν ὑδάτων ἑλληνικὰ ἢ ξένα, πλοῖα, ἢ διαφύλαξις τῶν διασωθέντων πραγμάτων, ἢ ἐκπλειστηρίασις αὐτῶν, ἢ ἀνεύρεσις πλοίου ἐγκατελειμμένου ἢ λειψάνων πλοίου ἢ φορτίου, ἢ περίπτωσις ναυαγίων εὐρισκομένων εἰς τὸν βυθόν, ὡς καὶ ἡ περίπτωσις ναυαγίου ἑλληνικοῦ πλοίου εἰς ξένα χωρικά ὕδατα.

XVIII. Περὶ διοικητικοῦ ἐλέγχου τοῦ ναυτικοῦ ἀτυχήματος

Α'. Ἴσχυον Δίκαιον

α'. Τὸ θέμα τοῦτο ἀρχικῶς ἀντιμετώπισθη διὰ τοῦ Ν. ΔΗ'/1912 «περὶ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» ὡς συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη ἰδίᾳ διὰ τῶν Ν.Δ. ἀπὸ 13/11/1927 καὶ Ν. 3538/1928.

β'. Ριζικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ θεσμοῦ ἐπῆλθε διὰ τοῦ Α.Ν. 1774/1939, τροποποιηθέντος καὶ συμπληρωθέντος διὰ τῶν, Α.Ν. 2773/1941, Ν. 587/1943, Ν.Δ.

91/1946, Ν.Δ. 4254/1962, Β.Δ. 493/1965 και Ν. 4502/1966. Τὸ Υ.Ε.Ν. διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26260/770/22-3-68 ἀποφάσεως προέβη εἰς κωδικοποίησιν καὶ ἔκδοσιν ὁδηγιῶν ἐπὶ τοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου τοῦ ναυτικοῦ ἀτυχήματος.

Κύρια διατάξεις ὑφισταμένης Νομοθεσίας :

Ὅρισμός ναυτικοῦ ἀτυχήματος — Περιγραφὴ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ πλοίου — Ἐνορκος προανάκρισις ὑπὸ Λιμεν. Ἀρχῆς ἢ Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ — Παραπομπὴ Δικογραφίας εἰς Ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν (Α.Ε.Ε.Ν.Α.) πρὸς διενέργειαν ἐνόρκου τακτικῆς ἀνακρίσεως — Μετὰ τὸ πέρας ταύτης, ἡ Δικογραφία μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως (πορίσματος) ὑποβάλλεται εἰς Υ.Ε.Ν., τοῦτο δὲ παραπέμπει ταῦτα εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐλέγχου Ναυτικῶν Ἀτυχημάτων (Σ.Ε.Ν.Α.), τὸ ὅποιον γνωμοδοτεῖ (πρὸς τὸ Υ.Ε.Ν.) δι' ἐκθέσεως, περὶ τοῦ ἐὰν τὸ ἀτύχημα ὀφείλεται εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν ἢ ἐλαφρὰν ἀμέλειαν ἢ εἰς ἀνωτέραν βίαν ἢ εἰς τυχαῖον γεγονός, ὡς καὶ περὶ τῶν τυχόν ὑπαιτιῶν καὶ βαθμοῦ ὑπαιτιότητος ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπευθύνων — Ἐὰν προκύψουν στοιχεῖα ποινικῆς εὐθύνης, ἢ ὑπόθεσις παραπέμπεται ὑπὸ τοῦ Υ.Ε.Ν. εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, ἐπὶ πειθαρχικῆς δὲ εὐθύνης, εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν διοικητικὸν ἔλεγχον τοῦ ναυτικοῦ ἀτυχήματος, δυνατόν ν' ἀποτελοῦν τμῆμα ἐνὸς Κώδικος Δημ. Ναυτικοῦ Δικαίου ἢ νὰ διέπωνται ὑπὸ ἀὐτοτελοῦς νομοθετήματος.

Τοιοῦτον νομοθέτημα (σχέδιον Ν.Δ.) ἔχει ἤδη καταρτισθῆ καὶ ἔχει τὰ ἐξῆς κύρια χαρακτηριστικά :

1) Καθορίζονται περιοριστικῶς αἱ περιπτώσεις τῶν συνήθων ναυτικῶν ἀτυχημάτων.

2) Θεσπίζεται ὑποχρέωσις τοῦ Πλοιάρχου τοῦ ὑποστάντος ναυτικῶν ἀτύχημα πλοίου, ὅπως ἀναφέρῃ ἀμελητῆ εἰς Υ.Ε.Ν. σχετικῶς.

3) Καθιεροῦται, μετὰ τὴν προανάκρισιν, ἔρευνα εἰς ἓν μόνον στάδιον (Α.Ε.Ε.Ν.Α.) καταργουμένου τοῦ Συμβουλίου Ε.Ν.Α.

4) Καθορίζεται ἐνισχυμένη σύνθεσις τῆς Α.Ε.Ε.Ν.Α.

5) Γενικῶς ἐπιδιώκεται ἀπλούστευσις τῶν διαδικασιῶν, ταχύτης ἐνεργειῶν καὶ ἀποφυγὴ καταταλαιπωρήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

Εἰδικώτερον, τὸ σχέδιον περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς θέματα : Ὅρισμός ναυτικοῦ ἀτυχήματος — Διοικητικὸς Ἐλεγχος, προανάκρισις — Ὑποχρεώσεις Πλοιάρχου — Ὑποβολὴ δικογραφίας προανακρίσεως — Συγκρότησις Α.Ε.Ε.Ν.Α. — Διενέργεια τακτικῆς ἀνακρίσεως — Ἐκθεσις Α.Ε.Ε.Ν.Α. — Ἰσχύς καὶ διαβίβασις ἐκθέσεως — Προθεσμίαι περατώσεως διοικητικοῦ ἐλέγχου — Ἀπαγόρευσις ναυτολογήσεως προσώπων καθ' ὧν προέκυψαν ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα — Ἀπώλεια ἢ φθορὰ τοῦ φορτίου — Ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις Α.Ε.Ε.Ν.Α.

ΧΙΧ. Περὶ ποινικῶν καὶ πειθαρχικῶν διατάξεων

Α'. Ἴσχυρον Δίκαιον

Διὰ τοῦ Β.Δ. ἀπὸ 11 - 3 - 1952 ἐκωδικοποιήθησαν εἰς ἓν κείμενον, φέρον τὸν ἀριθμὸν Ν. 6392, αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. τῆς 13 - 12 - 1923 «περὶ Ποινικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Κώδικος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Ν. 6146/1934, Ν. 6392/1934 καὶ Α.Ν. 326/1936.

Κύριαι διατάξεις αὐτοῦ εἶναι αἱ κάτωθι :

Βιβλ. Α'. Κεφ. 1ον : Γενικαὶ διατάξεις, Κεφ. 2ον : Στέρησις διπλώματος ἢ ἀδείας (προσωρινὴ καὶ ὀριστικὴ), Βιβλ. Β'. Κεφ. 1ον : Ἐγκατάλειψις θέσεως, παράνομος ἀπουσία, λιποταξία. Κεφ. 2ον : Προσβολή, ἀνυπακοή, στάσις. Κεφ. 3ον : Ἔτερα ἀδικήματα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀστυνομίαν τῆς ναυσιπλοΐας. Κεφ. 4ον : Λαθραλιεία. Βιβλ. Γ'. Δικονομικαὶ διατάξεις. Βιβλ. Δ'. Πειθαρχικαὶ διατάξεις. Κεφ. 1ον : Πειθαρχικὴ ἐξουσία Πλοιάρχου. Κεφ. 2ον : Πειθαρχικὰ παραπτώματα (ἐλαφρὰ καὶ βαρέα). Βιβλ. Ε'. Τελικαὶ διατάξεις.

Β'. Θέματα πρὸς ρύθμισιν

Τὸ παλαιὸν σχέδιον Κ.Δ.Ν.Δ. ἀφιέρου τὸ πέμπτον μέρος αὐτοῦ (ἄρ. 240 - 309) εἰς τὰς ποινικὰς καὶ πειθαρχικὰς διατάξεις. Εἰς τὸ Α' τμήμα περιείχοντο αἱ ποινικαὶ διατάξεις, ὡς ἐξῆς : Κεφ. 1 : Γενικαὶ διατάξεις. Κεφ. 2 : Εἰδικὰ ναυτικὰ ἐγκλήματα, α) προσιδιάζοντα ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ πλήρωμα (παράνομος ἀπουσία, ἐγκατάλειψις θέσεως, λιποταξία, δραπέτευσις κ.ἄ.), β) προσιδιάζοντα ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν πλοιάρχον καὶ γ) τελούμενα ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, τοῦ πληρώματος ἢ ἄλλων ἐπιβαινόντων (βαιοπραγία, λαθρεμπόριον, ἐξέγερσις κ.ἄ.). Κεφ. 3 : Εἰδικαὶ ποινικαὶ διατάξεις ἐπὶ σπογγαλιείας. Κεφ. 4 : Δικονομικαὶ διατάξεις. Εἰς τὸ Β' τμήμα περιείχοντο πειθαρχικαὶ διατάξεις, ὡς ἐξῆς : Κεφ. 1 : Πειθαρχικὰ παραπτώματα πλοιάρχου. Κεφ. 2 : Πειθαρχικὰ παραπτώματα πληρώματος. Κεφ. 3 : Ἐπαγγελματικὰ πειθαρχικὰ ποινά.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 114109/7176/10-12-68 ἀποφ. Υ.Ε.Ν. (ὡς συνεπληρώθη δι' ἐτέρας ὑπ' ἀρ. 7185/438/68 ὁμοίας) καθηρτίσθη Ὁμάς Ἐργασίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐντεταλμένου Ὑψηλοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρ. Δέδε, πρὸς σύνταξιν νέου Ποινικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Κώδικος Ε.Ν. Διὰ τοῦ καταρτισθέντος Σχεδίου ἢ Ὁμάς αὕτη ἀπέβλεψεν εἰς ὀρθὴν νομοτεχνικὴν ρύθμισιν, συστηματοποίησιν τῶν διατάξεων, ἀναπροσαρμογὴν αὐτῶν, ἐνοποίησιν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν μετὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν τοιούτων καὶ εἰς ἀπλούστευσιν τῆς διαδικασίας ἐπιβολῆς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

Τὸ σχέδιον περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς :

Α' Μέρος. Ποινικαὶ διατάξεις

Τμήμα Πρῶτον : Οὐσιαστικαὶ διατάξεις. I. Γενικαὶ διατάξεις. II. Εἰδικὰ ναυτικὰ ἐγκλήματα. Κεφ. 1 : Ἐγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν. Κεφ. 2 : Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἐξουσίας ἐν τῷ πλοίῳ. Κεφ. 3 : Ἐγκλήματα περὶ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξου-

σίας ἐν τῷ πλοίῳ. Κεφ. 4 : Ἐγκλήματα ἐν ὥρᾳ κινδύνου καὶ περὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πλοίου. Κεφ. 5 : Ἐγκλήματα περὶ τὰ ὑπηρεσιακὰ καθήκοντα. Κεφ. 6 : Παραβάσεις διοικητικῶν διατάξεων.

Τμῆμα δεύτερον : Δικονομικαὶ διατάξεις.

Β' Μέρος. Πειθαρχικαὶ διατάξεις

Τμῆμα Πρῶτον : Οὐσιαστικαὶ διατάξεις. Κεφ. 1 : Πειθαρχικὰ παραπτώματα, Κεφ. 2 : Πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ἐξαγορὰ αὐτῶν. Κεφ. 3 : Περιγραφή πειθαρχικῶν παραπτωμάτων καὶ ποινῶν. Τμῆμα δεύτερον : Δικονομικαὶ διατάξεις (γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ διατάξεις). Κεφ. 1 : Ὅργανα ἀσκήσεως πειθαρχικῆς ἐξουσίας. Κεφ. 2 : Ἀρμοδιότης πειθαρχικῶν ὀργάνων. Κεφ. 3 : Πειθαρχικὴ δίωξις. Κεφ. 4 : Ἐνδικο μέσα (προσφυγαὶ εἰς δεύτερον βαθμὸν καὶ εἰς δευτεροβάθμιον Π.Σ.Ε.Ν.). Κεφ. 5 : Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Τὸ ἀνωτέρω σχέδιον θὰ περιληφθῇ εἰς τὸν Κ.Δ.Ν.Δ. ὡς τμῆμα αὐτοῦ.

XX. Εἰδικὰ Νομοθετήματα δι' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ διενέργεια μεταφορῶν εἰς τινὰς χώρας διὰ πλοίων ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν

Τοιαῦτα νομοθετήματα εἶναι :

α'. Τὰ Β.Δ. 140/1963 καὶ 591/1963, δι' ὧν ἀπηγορεύθη ἡ μεταφορὰ φορτίων δι' ἐλληνικῶν πλοίων εἰς Κούβαν.

β'. Τὸ Β.Δ. 175/1966, δι' οὗ ἀπηγορεύθη ἡ μεταφορὰ φορτίων δι' ἐλληνικῶν πλοίων εἰς λιμένας τοῦ Βορ. Βιετνάμ (ποιναὶ προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 92/1967).

γ'. Τὸ Β.Δ. 237/1966, δι' ὧν ἀπηγορεύθη ἡ μεταφορὰ φορτίων διὰ τὴν Ν. Ροδεσίαν καὶ οἱ Α.Ν. 95/1967 καὶ 540/1967, δι' ὧν ἀπηγορεύθησαν αἱ συναλλαγαὶ μετὰ τῆς Ν. Ροδεσίας.

δ'. Τὸ Β.Δ. 637/19, δι' οὗ ἀπηγορεύθη ἡ μεταφορὰ ὀρισμένων εἰδῶν (περιλαμβανομένων εἰς προσηρτημένον πίνακα) δι' ἐλληνικῶν πλοίων πρὸς λιμένας τῆς Α. Δημοκρατίας τῆς Κίνας καὶ τῆς Β. Κορέας.

1. 3. Διατάξεις Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου — Ναυτιλιακοῦ Δικαίου (ὑπὸ περιορισμένην ἔννοιαν) ἢ Δικαίου Ναυσιπλοΐας

Ἀναφέρονται κατωτέρω αἱ κείμεναι καὶ ὑπὸ ἔκδοσιν διατάξεις, αἵτινες ἀφοροῦν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ναυσιπλοΐας ἐν γένει, κατὰ θέματα.

Α' Ἡ ἀσφάλεια τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῳ

Θεμελιῶδες νομοθέτημα ἐν προκειμένῳ εἶναι τὸ Ν.Δ. 4258/1962, δι' οὗ ἐκυρώθη ἡ προσηρτημένη εἰς Α' Παράρτημα Διεθνῆς Σύμβασις «περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῳ» (Λονδίνον, 17 Ἰουνίου 1960) μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ Κανονισμῶν [καλουμένη (Safety Of Life At Sea, παρ' ἡμῖν δὲ Π.Α.Ζ.Ε.Θ.,

ἐκ τῶν ἀρχικῶν τῶν «Περὶ Ἀσφαλείας Ζωῆς Ἐν Θαλάσῃ» λέξεων) SOLAS 1960]. Δι' αὐτῆς ἀνευρέθη, ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ἡ προηγουμένη ὁμοία Διεθνῆς Σύμβασις, SOLAS 1948 (ἣς προηγήθησαν αἱ Δ.Σ. τοῦ 1914, καὶ τοῦ 1929).

Ἐν Ἑλλάδι ἡ SOLAS 1960 ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ Β.Δ. 759/1965, ἀπὸ 26ης Μαΐου 1965.

Τὰ κύρια σημεῖα τῆς SOLAS 1960 — ἥτις ὡς κατωτέρω ἀναφέρεται διέπει κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ σύγχρονον Διεθνὲς περὶ τὴν Ναυσιπλοῖαν θετὸν Δίκαιον — εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

Κεφ. I. Μέρος Α' : Γενικαὶ Διατάξεις, Μέρος Β' : Ἐπιθεωρήσεις καὶ Πιστοποιητικά.

Κεφ. II. Περὶ κατασκευῆς πλοίων. Μέρος Α' Γενικά. Μέρος Β' Ὑποδιαίρεσις καὶ εὐστάθεια. Μέρος Γ' Μηχανήματα καὶ ἠλεκτρολογικαὶ ἐγκαταστάσεις. Μέρος Δ' Προστασία κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς.

Κεφ. III. Σωσίβια μέσα κ.λ.π. Μέρος Α' Γενικά. Μέρος Β' Ἐπιβατηγὰ πλοῖα (μόνον). Μέρος Γ' : Φορτηγὰ πλοῖα (μόνον).

Κεφ. IV. : Ραδιοτηλεγραφία καὶ Ραδιοτηλεφωνία. Μέρος Α' : Ἐφαρμογὴ καὶ ὀρισμοί : Μέρος Β' Φυλακαί. Μέρος Γ' Τεχνικαὶ ἀπαιτήσεις. Μέρος Δ' Ἡμερολόγια Ἀσυρμάτου.

Κεφ. V. Ἀσφάλεια ναυσιπλοΐας.

Κεφ. VI. Μεταφορὰ σιτηρῶν.

Κεφ. VII. Μεταφορὰ ἐπικινδύνων ἐμπορευμάτων.

Κεφ. VIII. Πυρηνοκίνητα πλοῖα.

Παραρτήματα : Ὑποδείγματα Πιστοποιητικῶν.

Τοιαῦτα διεθνή Πιστοποιητικά εἶναι :

- 1) Πιστοποιητικὸν ἀσφαλείας ἐπιβατηγοῦ πλοίου.
- 2) Πιστοποιητικὸν ἀσφαλείας κατασκευῆς φορτηγοῦ πλοίου.
- 3) Πιστοποιητικὸν ἀσφαλείας ἐξαρτισμοῦ φορτηγοῦ πλοίου.
- 4) Πιστοποιητικὸν ἀσφαλείας ραδιοτηλεγραφίας φορτηγοῦ πλοίου.
- 5) Πιστοποιητικὸν ἀσφαλείας ραδιοτηλεφωνίας φορτηγοῦ πλοίου.
- 6) Πιστοποιητικὸν ἀπαλλαγῆς.

Ἀρμόδιαι ἀρχαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 4258/1962 (τῆς SOLAS 1960) εἶναι, ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἡ Ἐπιθεώρησις Ἐμπορικῶν Πλοίων καὶ αἱ Λιμενικαὶ Ἀρχαί, ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ δὲ οἱ παρὰ Προξενεῖοις Λιμενικοὶ Ἀξιωματικοὶ καὶ ἐλλείψει αὐτῶν, αἱ Ἑλληνικαὶ Προξενικαὶ Ἀρχαί.

Β' Ἐνδιαίτησις ἐπιβατῶν καὶ πληρώματος — Φάρμακα

α'. Β.Δ. 644/1967 «περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ περὶ ἐνδιαίτησεως καὶ καθορισμοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων». Δι' αὐτοῦ προβλέπονται : Διάκρισις χώρων ἐπιβατῶν — Καταστρώματα ἐπιβατῶν — Θέσεις ἐπιβατῶν — Ὑποχρέωσις διαθέσεως κλίνης — Ἐνδιαίτησις κατὰ θέσεις — Προϋποθέσεις καταλληλότητος χώρων ἐνδιαίτησεως ἐπιβατῶν — Ἀερισμός, θέρμανσις, φωτισμός χώρων ἐνδιαίτησεως — Θαλαμίσκοι ἐνδιαίτησεως ἐπιβατῶν (ἐπιφάνειαι, κλῖναι,

ἀερισμός, φωτισμός, ἐφόδια) — Κοινόχρηστοι χώροι — Χώροι ὑγιεινῆς — Κυλικεῖον — Μαγειρεία — Ψυγεῖα — Ἀριθμὸς ἐπιβατῶν Α', Β' ἢ τουριστικῆς καὶ Γ' θέσεως.

β'. Β.Δ. 635/1968. Δι' αὐτοῦ γίνεται διαφοροποιήσις τῶν συντελεστῶν διαιρέσεως τῶν ἐλευθέρων ἐπιφανειῶν δι' ὄρισμένης κατηγορίας μικρῶν πλοίων.

γ'. Β.Δ. 71/1969. Δι' αὐτοῦ ἀντικατεστάθη τὸ ἄρ. 1 τοῦ (ἀνωτέρω ἀναφερομένου) Β.Δ. 644/1967, τὸ ὁποῖον (ἄρθρον) ἀφορᾷ εἰς ὀρισμοὺς μεταβαλλομένους ὡς ἑξῆς :

Χειμερινὴ περίοδος, ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι 31ης Μαρτίου ἐκάστου ἔτους. Ἡμερινοὶ πλόες : Οἱ ἐκτελούμενοι ἀπὸ 06.00 - 23.00 κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον καὶ ἀπὸ 05.00 - 23.00 κατὰ τὴν θερινὴν καὶ τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια δὲν ὑπερβαίνει τὰς 12 ὥρας.

δ'. Β.Δ. 724/1968 «περὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διὰ φαρμάκων καὶ ὑγειονομικῶν εἰδῶν». Τοῦτο προβλέπει τὰ ἑξῆς : Ἐφαρμογὴ ἐπὶ ἐλληνικῶν πλοίων — Δύνανται τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα νὰ φέρουν φάρμακα καὶ ὑγειονομικὰ εἶδη προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς SOLAS 1960 ἢ ἐγκεκριμένα παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους — Ὑποχρεώσεις ἐπιβατηγῶν πλοίων ἐφ' ὧν ὑπάρχει ἰατρὸς ὡς καὶ φαρμακευτικὸν καὶ ὑγειονομικὸν ὕλικόν — Ὑποχρεώσεις ἐπιβατηγῶν πλοίων, φορτηγῶν ἄνω τῶν 500 κ.ο.χ. καὶ ἀλιευτικῶν πρὸς ἐφοδιασμὸν διὰ φαρμάκων καὶ ὑγειονομικοῦ ὕλικου — Ὑποχρεώσεις ἐπιβατηγῶν πλοίων μικρᾶς ἀκτοπλοΐας — Ὑποχρεώσεις πλοίων κάτω τῶν 500 κ.ο.χ. — Ἐφοδιασμὸς δι' ὑπὸ ἐκδοσιν ὁδηγοῦ παρέχοντος ἰατρικὰς ὁδηγίας πρὸς τοὺς ναυτιλλομένους. (Σημειοῦται ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐξετάζονται καὶ ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Υ.Ε.Ν. ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κτηθείσης πείρας καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ).

ε'. Τελεῖ ὑπὸ ἐκδοσιν Σχέδιον Β.Δ. «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρ. 26, 27, 28, 29, 31 καὶ 32 τοῦ Β.Δ. 644/1967» (Κανονισμοὶ περὶ ἐνδιαιτήσεως καὶ καθορισμοῦ ἐπιβατῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων). Δι' αὐτοῦ ἐπέρχονται τροποποιήσεις τινὲς ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων, Α' θέσεως (ἐνθα ὁ ἀριθμὸς δέον νὰ εἶναι ἴσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν διατιθεμένων μονίμων καὶ πλήρως ἐφοδιασμένων κλινῶν, ὀρίζεται δὲ ἰδιαιτέρως ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν διὰ τὰ πλοῖα τὰ ἐκτελοῦντα ἡμερινοὺς πλόας), Β' θέσεως καὶ τουριστικῆς θέσεως — Γ' θέσεως. Ὅμοίως γίνεται διάκρισις τῶν ἐπιβατῶν χειμῶνος καὶ θέρους καὶ ὀρίζεται ὁ ἀριθμὸς ἐπιβατῶν πλοίων ἐκτελούντων περιηγητικοὺς πλόας.

Γ'. Μεταφορὰ εἰδικῶν φορτίων

α'. Μεταφορὰ ἐπικινδύνων ὑλῶν :

Εἰς ταύτην ἀναφέρεται τὸ Κεφ. VII τῆς SOLAS 1960 (Μεταφορὰ ἐπικινδύνων ἐμπορευμάτων). Σχετικὸν εἶναι τὸ Β.Δ. 330/1962, δι' οὗ ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ Κανονισμὸς «περὶ μεταφορᾶς ἐπικινδύνων εἰδῶν διὰ πλοίων», ὅστις περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς : Μέρους Ιον : Ὅρισμοί. Μέρους ΙΙον, Κεφ. 1 : Μεταφορὰ κρατικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ πυρομαχικῶν ἐν γένει διὰ πλοίων (μετὰ πίνακος τῶν κρατικῶν ἐκρηκτικῶν Στρατοῦ, Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας). Ἐμπορεύσιμα ἐκρηκτι-

κὰ — Ὅδηγια διὰ τὴν κατασκευὴν ἀποθηκῶν ἐκρηκτικῶν. Κεφ. 2 : Πεπιεσμένα ἀέρια. Κεφ. 3 : Διαβρωτικαὶ οὐσῖαι. Κεφ. 4 : Δηλητηριώδεις οὐσῖαι. Κεφ. 5 : Οὐσῖαι ἐκλύουσαι εὐφλέκτους ἀτμούς (μετὰ καταλόγου αὐτῶν). Κεφ. 6 : Οὐσῖαι καθιστάμεναι ἐπικίνδυνοι δι' ἐπιδράσεως τοῦ ὕδατος. Κεφ. 7 : Πίνακες. Ἰσχυρὰ ὀξειδωτικά μέσα — εὐφλεκτα στερεά. Κεφ. 8 : Οὐσῖαι ὑποκείμεναι εἰς ἀυτανάφλεξιν καὶ οὐσῖαι, αἰτίνες καθίστανται ἐπικίνδυνοι δι' ἐπαφῆς μετὰ τοῦ ἀέρος. Κεφ. 9 : Ἐτεροι ἐπικίνδυνοι οὐσῖαι. Κεφ. 10 : Ἐργαστηριακὰ χημικὰ καὶ φαρμακευτικὰ παρασκευάσματα εἰς περιορισμένας ποσότητας — Σχεδιαγράμματα.

β'. Μεταφορὰ σιτηρῶν :

Εἰς ταύτην διατίθεται τὸ Κεφ. VI τῆς SOLAS 1960, ὑφίσταται δὲ καὶ τὸ Β.Δ. 12/3/1955 «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ περὶ τρόπου στοιβασίας καὶ μεταφορᾶς σιτηρῶν διὰ πλοίων», τὸ ὁποῖον ἰσχύει μόνον διὰ τὰ ἐκτελοῦντα πλόας ἐσωτερικοῦ πλοῖα. Ἦδη γίνεται ἐπεξεργασία νέου καὶ συγχρονισμένου Κανονισμοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν σιτηρῶν, ὅστις θὰ στηρίζηται εἰς τὰ πορίσματα καὶ τὰς ἀποφάσεις Διεθνῶν Διασκέψεων ἀσχοληθεισῶν μὲ τὸ θέμα τοῦτο.

γ'. Μεταφορὰ μεταλλευμάτων

Σχετικὸν εἶναι τὸ Β.Δ. 669/1965, ἥτοι Κανονισμὸς «περὶ τρόπου στοιβασίας καὶ μεταφορᾶς μεταλλευμάτων διὰ πλοίων». Τοῦτο προβλέπει: Ἰδιαιτέραν μέριμναν ὡς πρὸς τὸν τρόπον φορτώσεως μεταλλεύματος — Φόρτωσιν μόνον ἐντὸς τῶν κυτῶν καὶ πραγματοποίησιν τῆς στοιβασίας καθ' ὄρισμένον τρόπον — Καθορισμὸν ποσοστοῦ ὑγρασίας δι' ἐκάστην κατηγορίαν μεταλλεύματος — Ὑποβολὴν διαγράμματος φορτώσεως μεταλλεύματος ἐγκρινομένου ἀρμοδίας. (Ἴδε καὶ Β.Δ. 488/1968 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως νηογυμνῶν» διὰ... τὴν ἐγκρισιν τῶν σχεδιαγραμμάτων φορτώσεως σιτηρῶν καὶ μεταλλευμάτων).

δ'. Μεταφορὰ ζώωντων ζώων :

Εἰς ταύτην ἀφορᾷ τὸ Β.Δ. 677 : 1968 ἥτοι «Κανονισμὸς περὶ μεταφορᾶς ζώωντων ζώων», ὅστις προβλέπει : τὸν τρόπον φορτώσεως — τὴν πρόσδεσιν τῶν ζώων ἐντὸς τῶν χώρων — φορητοὺς χώρους μεταφορᾶς ζώων — τὸν διαχωρισμὸν τῶν ζώων — τὴν συντήρησιν τῶν ζώων κατὰ τὸ ταξίδιον — τὰς ἐνεργείας πρὸ τῆς φορτώσεως.

Δ' Ναυτιλιακὰ ὄργανα καὶ βιβλία

α'. Περὶ αὐτῶν γίνεται λόγος εἰς τὸ Κεφ. V SOLAS (Ἀσφάλεια Ναυσιπλοίας).

β'. Ἐν Ἑλλάδι ἐσημειώθη ἐκδοσις Κανονισμῶν, δι' ὧν οἱ νεώτεροι κατήργουν τοὺς παλαιότερους. Ἐξεδόθη τὸ Β.Δ. 987/1965 «περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ, περὶ ἐφοδιασμοῦ ἐπιβατηγῶν πλοίων, διὰ συσκευῆς ραδιοεντοπιστοῦ» (Radar). Τοῦτο κατηργήθη διὰ τοῦ Β.Δ. 524/1968 «περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ, περὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν πλοίων διὰ ναυτιλιακῶν ὀργάνων, βιβλίων καὶ χαρτῶν». Τοῦτο ἐν συνεχείᾳ κατηργήθη διὰ τοῦ Β.Δ. 367/1969 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμο-

γὴν Κανονισμοῦ, περὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διὰ ναυτιλιακῶν ὀργάνων, βιβλίων καὶ χαρτῶν», ὅπερ καὶ σήμερον ἰσχύει. Κατ' αὐτὸ τὰ πλοῖα διακρίνονται εἰς :

1) Ἐπιβατηγὰ ὑποδιακρινόμενα εἰς ὑπερωκεάνεια, μεσογειακά, μεγάλης ἀκτοπλοΐας, μικρᾶς ἀκτοπλοΐας, περιηγητικὰ πλοῖα καὶ τοπικῶν συγκοινωνιῶν.

2) Φορτηγὰ ὑποδιακρινόμενα εἰς 1600 κ.ο.χ. καὶ ἄνω, 500 - 1599 κ.ο.χ., 50 - 499 κ.ο.χ. καὶ κάτω τῶν 50 κ.ο.χ.),

3) Ρυμουλκὰ (διεθνῶν πλοίων καὶ ἀκτοπλοΐας) καὶ

4) Θαλαμηγὰ μεταφορικῆς ἰκανότητος μέχρι 49 ἐπιβατῶν. Δι' ἐκάστην περίπτωσιν ὀρίζονται διὰ πίνακος ποῖα καὶ πόσα ὄργανα, βιβλία, χάρτας καὶ σήματα δέον νὰ φέρουν τὰ πλοῖα ἐκάστης κατηγορίας (μαγνητικαὶ πυξίδες — γυροσκοπικαὶ πυξίδες — Radar — χρονόμετρα — βαρόμετρα — προβολεῖς — σειρήνες — ναυτοπίνακες — σημαῖα — σήματα — κανονισμοὶ — ὁδηγία κ.ά.).

γ'. Β.Δ. 692/1968, Κανονισμὸς «περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ ρυθμίσεως μαγνητικῶν πυξίδων». Οὗτος περιλαμβάνει : Τὴν ὑποχρέωσιν ἐφοδιασμοῦ τῶν πλοίων διὰ μαγνητικῶν πυξίδων, εἰς ἀριθμὸν ὀριζόμενον διὰ κανονισμῶν — τὴν θέσιν τῶν μαγνητικῶν πυξίδων ἐπὶ τῶν πλοίων — θέματα κατασκευῆς καὶ ρυθμίσεως μαγνητικῶν πυξίδων — τὰ τῶν πτυχίων τῶν ρυθμιστῶν πυξίδων. Εἰς τοῦτον εἶναι προσηρτημένα δύο παραρτήματα, I (προδιαγραφαὶ κατασκευῆς μαγνητικῆς πυξίδος) καὶ II (θέματα γραπτῶν ἐξετάσεων διὰ τὴν λήψιν πτυχίου ρυθμιστοῦ πυξίδων).

Ε' Σωστικά καὶ πυροσβεστικά μέσα

Εἰς τὰ πυροσβεστικά μέσα ἀναφέρεται τὸ μέρος Δ' τοῦ Κεφ. II τῆς SOLAS (προστασία κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς) καὶ εἰς τὰ σωσίβια μέσα ἀναφέρεται τὸ Κεφ. III τῆς αὐτῆς Δ.Σ. (Σημειοῦται ὅτι τὸ Κεφ. II συνεπληρώθη κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ IMCO, τοῦ Νοεμβρίου 1966).

Παρ' ἡμῖν ἐξεδόθησαν οἱ κάτωθι συναφεῖς Κανονισμοί :

α'. Διὰ σωστικά μέσα : 1) Β.Δ. 36/1967, Κανονισμὸς περὶ σωστικῶν μέσων τῶν πλοίων. Κατ' αὐτόν : Τὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα, ἀναλόγως τῶν ἐκτελουμένων πλοίων, διακρίνονται εἰς Α', Β', Γ', Δ', Ε' κατηγορίας καὶ τὰ μὴ φορτηγὰ εἰς κατηγορίας ΣΤ', Ζ', Η', Θ', Ι', ΙΑ' ΙΒ', ΙΓ'. Ἀναλόγως τῆς ἀνωτέρω διακρίσεως ὀρίζονται καὶ τὰ σωστικά μέσα, ἅτινα δέον νὰ φέρουν τὰ πλοῖα. Αἱ περίοδοι διακρίνονται εἰς θερινὴν (1/4 - 31/10) καὶ χειμερινὴν (1/11 - 31/3). Γίνεται ἀναφορὰ εἰς τὰς μορφὰς καὶ τὰ εἶδη τῶν σωστικῶν μέσων (σωσίβιοι λέμβοι — πνευσταὶ σωσίβιοι σχεδία — ἄκαμπτοι ἢ μὴ πνευσταὶ σωσίβιοι σχεδία — πλευστικαὶ συσκευαὶ — σωσίβιοι ζῶναι — κυκλικά σωσίβια — ὀρμιδοβόλοι συσκευαὶ ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπωτίδας καὶ τοὺς μηχανισμοὺς καθαιρέσεως σωσιβίων λέμβων).

2) Β.Δ. 533/1968. Τοῦτο προβλέπει διὰ τὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ ἤρχισε πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἀντικατάστασιν πλευστικῶν συσκευῶν (buoyant apparatus) διὰ σωσιβίων σχεδιῶν (life - rafts) μέχρι 31 - 12 - 1970. Ὅμοίως ὀρίζει ὅτι αἱ σωσίβιοι λέμβοι πλοίων μεγάλης Ἀκτοπλοΐας δέον νὰ καλύπτουν, κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν περίοδον τὸ 50 %, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν τὸ 40 % τοῦ συνολοῦ.

λικού αριθμού τῶν ἐπιβαινόντων. Διὰ τὴν μικρὰν ἀκτοπλοῖαν τὰ ποσοστὰ ταῦτα εἶναι 35 % καὶ 25 % ἀντιστοίχως.

3) Β.Δ. 627/1968. Τοῦτο προβλέπει ὀρισμένες ἐξαιρέσεις διὰ μικρὰ πλοῖα.

4) Β.Δ. 889/1968. Ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀλιευτικὰ πλοῖα.

5) Β.Δ. 653/1969. Ἀφορᾷ εἰς τὰ σωστικά μέσα πλοίων κατηγοριῶν Γ' καὶ ΙΑ', ἧτοι ἐπιβατηγῶν μεγάλης καὶ μικρᾶς ἀκτοπλοῖας καὶ ἀλιευτικῶν.

β'. Διὰ πυροσβεστικά μέσα :

1) Β.Δ. 469/1968 «περὶ ἀποδοχῆς τῶν ἀφορωσῶν εἰς εἰδικὰ μέτρα πυρασφαλείας τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων κ.λ.π. συμπληρώσεων καὶ τροποποιήσεων τοῦ Κεφ. ΙΙ τῆς Δ.Σ. «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ, 1960». Δι' αὐτοῦ ἐγένοντο ἀποδεκταὶ αἱ τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τοῦ Κεφ. ΙΙ τῆς SOLAS 1960, αἱ ἀποφασισθεῖσαι κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Νοεμβρίου 1966, τοῦ Διακυβερνητικοῦ Ναυτιλιακοῦ Ὄργανισμοῦ (IMCO). Ἡ ἔναρξις ἰσχύος αὐτοῦ ὄρισθη διὰ τοῦ Β.Δ. 525/1968 ἀπὸ 1 - 9 - 1968 καὶ ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα, ἅτινα προσεγγίζουν εἰς λιμένας τῶν Η.Π.Α.

Τὸ Β.Δ. 469/1968 ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐξῆς εἰδικὰ μέτρα πυρασφαλείας δι' ἐπιβατηγὰ πλοῖα — Ἀνοίγματα εἰς διαφράγματα κυρίων κατακορύφων ζωνῶν — Διαχωρισμὸς χώρων ἐνδιαίτησεως καὶ συμπληρώσεις τοῦ Κεφ. ΙΙ τῆς SOLAS 1960, αἱ ἀποφασισθεῖσαι κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Νοεμβρίου 1966, τοῦ Διακυβερνητικοῦ Ναυτιλιακοῦ Ὄργανισμοῦ (IMCO). Ἡ ἔναρξις ἰσχύος αὐτοῦ ὄρισθη διὰ τοῦ Β.Δ. 525/1968 ἀπὸ 1 - 9 - 1968 καὶ ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα, ἅτινα προσεγγίζουν εἰς λιμένας τῶν Η.Π.Α.

Τὸ Β.Δ. 469/1968 ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐξῆς εἰδικὰ μέτρα πυρασφαλείας δι' ἐπιβατηγὰ πλοῖα — Ἀνοίγματα εἰς διαφράγματα κυρίων κατακορύφων ζωνῶν — Διαχωρισμὸς χώρων ἐνδιαίτησεως καὶ συμπληρώσεις τοῦ Κεφ. ΙΙ τῆς SOLAS 1960, αἱ ἀποφασισθεῖσαι κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Νοεμβρίου 1966, τοῦ Διακυβερνητικοῦ Ναυτιλιακοῦ Ὄργανισμοῦ (IMCO). Ἡ ἔναρξις ἰσχύος αὐτοῦ ὄρισθη διὰ τοῦ Β.Δ. 525/1968 ἀπὸ 1 - 9 - 1968 καὶ ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα, ἅτινα προσεγγίζουν εἰς λιμένας τῶν Η.Π.Α.

Τὸ Β.Δ. 469/1968 ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐξῆς εἰδικὰ μέτρα πυρασφαλείας δι' ἐπιβατηγὰ πλοῖα — Ἀνοίγματα εἰς διαφράγματα κυρίων κατακορύφων ζωνῶν — Διαχωρισμὸς χώρων ἐνδιαίτησεως καὶ συμπληρώσεις τοῦ Κεφ. ΙΙ τῆς SOLAS 1960, αἱ ἀποφασισθεῖσαι κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Νοεμβρίου 1966, τοῦ Διακυβερνητικοῦ Ναυτιλιακοῦ Ὄργανισμοῦ (IMCO). Ἡ ἔναρξις ἰσχύος αὐτοῦ ὄρισθη διὰ τοῦ Β.Δ. 525/1968 ἀπὸ 1 - 9 - 1968 καὶ ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα, ἅτινα προσεγγίζουν εἰς λιμένας τῶν Η.Π.Α.

2) Β.Δ. 525/1968 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν Κανονισμοῦ πυροσβεστικῶν μέσων τῶν πλοίων». Κύρια σημεῖα αὐτοῦ : Ὑποχρεώσεις κατὰ κατηγορίας - Διάκρισις ἐπιβατηγῶν πλοίων εἰς 6 κατηγορίας καὶ μὴ ἐπιβατηγῶν εἰς 7 κατηγορίας — Ἀντλῖαι πυρκαϊᾶς — Σωληνώσεις θαλασσοῦ ὕδατος — Φορητοὶ πυροσβεστήρες χώρων ἐνδιαίτησεως καὶ ὑπηρεσιῶν — Σύστημα μονίμου ἐγκαταστάσεως σβέσεως πυρκαϊᾶς δι' ἀερίου εἰς χώρους φορτίου — Εἰδικὴ μέριμνα χώρων μηχανοστασίου — Σχεδιαγράμματα ἐλέγχου πυρκαϊᾶς — Παράρτημα Ι : Σύνδεσμος διεθνoῦς τύπου συνδέσεως μετὰ τῆς ξηρᾶς. Παράρτημα 2 : Μὴ φορητοὶ πυροσβεστήρες ἀφροῦ — Παράρτημα 3 : Μὴ φορητοὶ πυροσβεστήρες διοξειδίου ἀνθρακoῦ — Παράρτημα 4 : Ἀναπνευστικαὶ συσκευαὶ κ.λ.π.

3) Τελεῖ ὑπὸ ἐκδοσιν Σχέδιον Β.Δ. (Κανονισμοῦ) περὶ πυρκαϊᾶς προστασίας ἐπιβατηγῶν πλοίων, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 4258/1962, δι' οὗ ἐκυρώθη ἡ SOLAS 1960. Κύρια σημεῖα αὐτοῦ : Ἐφαρμογὴ ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἐσωτερικοῦ — Διακρίσεις ἐπιβατηγῶν πλοίων εἰς τοιαῦτ' ἐκτελούντα πλόας μεγάλης ἀκτοπλοῖας, μικρᾶς ἀκτοπλοῖας, περιορισμένης ἐκτάσεως καὶ τοπικούς.

Μέρος Ι. Νέα πλοῖα, Κεφ. Α' Πυρκαϊᾶς προστασία πλοίων μεγάλης ἀκτοπλοῖας, ἀνεξαρτήτως χωρητικότητος καὶ μικρᾶς ἀκτοπλοῖας, ἄνω τῶν 500 κ.ο.χ. — Κατακόρυφοι κύρια Ζῶναι — Μέθοδοι — Κατασκευὴ — Διαφράγματα κλάσεως «Α» καὶ «Β» — Ἀνοίγματα εἰς διαφράγματα κλάσεως «Α» — Ἀνοίγματα εἰς τμήματα κλάσεως «Β» (μέθοδοι Ι καὶ ΙΙΙ) — Διαφράγματα κείμω-
 ρα ἐντὸς τῶν κατακορύφων κυρίων ζωνῶν (μέθοδοι Ι καὶ ΙΙΙ) — Λεπτομέρεια

κατασκευής (μέθοδοι και III) — Συστήματα αυτόματου άνιχνεύσεως και άναγγελίας πυρκαϊάς — Αυτόματον σύστημα ραντιστήρος και συστήματα άναγγελίας και έλέγχου πυρκαϊάς — Προστασία κλιμάκων έντός των χώρων ένδειατήσεως και ύπηρεσιών — Διαχωρισμός των χώρων ένδειατήσεως έξ άλλων περικεκλεισμένων χώρων - Προστασία άνελκυστήρων και καθέτων άγωγών φωτισμού και άερισμού — Συστήματα άερισμού — Κεφ. Β' Πλοία μικράς άκτοπλοίας κάτω των 500 κ.ο.χ.

Μέρος II. Ὑπάρχοντα πλοία, Κεφ. Γ' Μεγάλης Ἀκτοπλοίας άνεξαρτήτως χωρητικότητας και μικράς άνω των 500 κ.ο.χ. Κεφ. Δ' Μικράς Ἀκτοπλοίας κάτω των 500 κ.ο.χ. — Παράρτημα.

Διά προπαρασκευην και άσκήσεις :

Είς ταύτας άναφέρεται τὸ Β.Δ. 633/1968, ήτοι ὁ Κανονισμὸς «περὶ συναγερομῶ και γυμνασιῶν». Οὗτος άφορᾷ εἰς τὸν συναγερομὸν (πίναξ συναγερομῶ — περιεχόμενον πίνακος — ήχητικὰ σήματα κινδύνου) και εἰς τὰ γυμνάσια (ὁδηγία — γυμνάσιον συγκεντρώσεως έπιβατῶν — γυμνάσιον καθαιρέσεως σωσιβίων λέμβων — γυμνάσιον διαρροής — γυμνάσιον πυρκαϊάς).

ΣΤ' Καταλληλότης και άναγνώρισις πλοίων (έπιβατηγῶν και Ε/Γ - Ο/Γ)

α'. Παλαιότερα Νομοθεσία. Αὕτη περιελάμβανε τὸν Ν. 6059/1934 «περὶ άκτοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν» ὡς έτροποποιήθη και συνεπληρώθη διὰ των Ν.Δ. 28 - 9 - 1935 και Α.Ν. 112/1936, τὸν Α.Ν. 1303/1938 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς έπιβατηγοῦ Ναυτιλίας» και τὸν Α.Ν.756/1968 «περὶ διατάξεῶν τινῶν άφορωσῶν τὴν έκτέλεσιν των άκτοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν».

β'. Ἡ νεωτέρα συναφῆς Νομοθεσία εἶναι πλουσιωτάτη, έμφανίζουσα πληθὺν συναφῶν νομοθετημάτων και χρήζουσα έκκαθαρίσεως και κωδικοποιήσεως. Αὕτη περιλαμβάνει :

1) Τὸ Β.Δ. 471/1964 «περὶ άπαιτουμένης χωρητικότητας έπιβατηγῶν πλοίων πρὸς έξυπηρέτησιν ύφισταμένων άκτοπλοϊκῶν γραμμῶν». Συμφώνως πρὸς τοῦτο, διὰ τὰς γραμμάς εκ Πειραιῶς πρὸς Κέρκυραν ή έξωτερικόν, Δωδεκάνησα, Κρήτην, Χίον και Μυτιλήνην άπαιτεῖται χωρητικότης 1700 κ.ο.χ. τοῦλάχιστον. Διὰ τὰς γραμμάς εκ Πειραιῶς πρὸς Σάμον και Ἀνατολικὰς Κυκλάδας, 1000 τοῦλάχιστον κ.ο.χ.

2) Τὸ Β.Δ. 66/1966, Κανονισμὸς «περὶ άναγνωρίσεως έπιβατηγῶν όχηματαγωγῶν πλοίων». Κύρια σημεῖα αὐτοῦ : Ἐκ κατασκευῆς και διασκευῆς προοριζόμενα ὡς Ε/Γ - Ο/Γ πλοία παραλαμβάνοντα άνω των 12 έπιβατῶν — Τὸ ὑπὸ άναγνώρισιν πλοῖον δέον νά εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ε.Ε.Π. κατάλληλον και ίκανὸν διὰ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν προορίζεται και νά πληρῆ ώρισμένας προϋποθέσεις — Ὑποβλητέα πρὸς άναγνώρισιν στοιχεῖα — Καταμετρήσεις Ε/Γ - Ο/Γ πλοίων. Συναφῶς σημειοῦται ὅτι ὑπὸ τοῦ Υ.Ε.Ν./Δ.Ε.Ν. κατηρητῖσθη νέος Κανονισμὸς «περὶ καταλληλότητος έπιβατηγῶν — όχηματαγωγῶν πλοίων», ὅστις προωθείται πρὸς εκδοσιν (Β.Δ.) και θά καταργήσῃ τὸν προαναφερθέντα. Κύρια σημεῖα αὐτοῦ : Τὰ Ε/Γ - Ο/Γ πλοία διακρίνονται εἰς 6 κατηγορίας, I (διεθνῶν

πλόων), ΙΑ' (βραχέων διεθνῶν πλόων), ΙΙ (μεγάλης ἄκτοπλοΐας), ΙΙΙ (μικρᾶς ἄκτοπλοΐας), ΙV (πλόων περιορισμένης ἐκτάσεως) καὶ V (τοπικῶν πλόων) — Ὑποβλητέα στοιχεῖα, σχέδια καὶ μελέται διὰ τὴν κατασκευὴν ἢ μετασκευὴν πλοίων (σχέδια ἐπὶ πλεόν τῶν ἐκάστοτε προβλεπομένων διὰ τῶν Κανονισμῶν περὶ παρακολουθήσεως ναυπηγήσεως, ἐπισκευῆς καὶ μετασκευῆς πλοίων) — Ἐπὶ τῶν νέων Ε/Γ - Ο/Γ ἐφαρμόζονται αἱ γραμμαὶ φορτώσεως 1966, ἐνῶ ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αἱ σχετικαὶ διατάξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα — Ἄντοχή σκάφους (κατάταξις ὑπὸ ἀνεγνωρισμένου Νηογνώμονος εἰς τὴν ἀνωτάτην κλάσιν πλοίου) — Στεγανὴ ὑποδιαίρεσις — Εὐστάθεια — Εἰδικαὶ ἀπαιτήσεις (τὰ πλοῖα κατηγοριῶν Ι, ΙΑ καὶ ΙΙ δεόν νὰ εἶναι κλειστοῦ τύπου, τῆς ΙΙΙ μικτοῦ) — Θῦραι, καταπέλται — Πυρίμαχος προστασία καὶ πυροσβεστικὰ μέσα χώρων ὀχημάτων — Ἀερισμὸς χώρων ὀχημάτων — Φόρτωσις ὀχημάτων — Ἐνδιαίτησις ἐπιβατῶν καὶ πληρώματος — Σωστικὰ μέσα — Παρέχεται προθεσμία συμμορφώσεως τῶν ὑπαρχόντων πλοίων ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β.Δ. — Κυρώσεις.

3) Τὸ Β.Δ. 611/1967, Κανονισμὸς «περὶ στεγανῆς ὑποδιαιρέσεως καὶ εὐσταθείας ἐπιβατηγῶν πλοίων ἐν περιπτώσει βλάβης». Προβλέπεται στεγανὴ ὑποδιαίρεσις ἐπιβατηγῶν πλοίων διακρινομένων εἰς 4 κατηγορίας : Ι (διεθνῶν πλόων), ΙΙ (οἰωνοδῆποτε πλόων πλὴν διεθνῶν), ΙΙΙ (περιορισμένης ἐκτάσεως πλόων) καὶ ΙΙΙΑ (μῆκος μέχρι 65 ποδῶν καὶ μεταφορικῆς ἱκανότητος μέχρις 101 ἐπιβατῶν).

4) Τὸ Β.Δ. 532/1968 «περὶ ὀρίου ἡλικίας ἐπιβατηγῶν πλοίων». Δι' αὐτοῦ ὀρίζετο ὡς ἀνωτάτη ἡλικία πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ 15ετία. Ἦδη προωθείται Σχέδιον Ν.Δ. δι' οὗ καταργεῖται τὸ ἐν λόγῳ Β.Δ. καὶ ὀρίζεται ὅτι, ὡς προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τίθεται ἡ συμμόρφωσις πρὸς τὴν SOLAS 1960 καὶ ὡς ἀνώτατον ὄριον ἡλικίας, πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ πλοίου ὡς ἐπιβατηγοῦ, ἢ 35ετία.

5) Τὸ Β.Δ. 634/1968, Κανονισμὸς «περὶ εὐσταθείας ἐπιβατηγῶν πλοίων», τὸ ὅποσον κατηγγήθη διὰ τοῦ Β.Δ. 740/1969, μὲ τὸ αὐτὸ θέμα, ὅπως καὶ ἰσχύει σήμερον. Κύρια σημεῖα αὐτοῦ : Διάκρισις τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων εἰς 5 κατηγορίας, ἀναλόγως τῶν ἐκτελουμένων πλόων — Πείραμα εὐσταθείας — Ὑποβολὴ μελετῶν εὐσταθείας — Διαγράμματα εὐσταθείας — Συνθῆκαι εὐσταθείας — Συνθῆκαι μετακινήσεως ἐπιβατῶν — Συνθῆκαι ἀντιμετωπίσεως ἀνέμων (τύποι) — Ἐρματισμὸς — Κριτήρια ἱκανοποιητικῆς εὐσταθείας πλοίων κατὰ κατηγορίαν — Κυρώσεις.

6) Τὸ Β.Δ. 569/1968 «περὶ τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἐπιβατηγῶν πλοίων ὡς ἐλληνικῶν ἐπιβατηγῶν». Κατ' αὐτό : Δεόν νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Ε.Ε.Π. τὰ προσδιοριζόμενα 20 σχέδια, 5 μελέται καὶ στοιχεῖα 7 κατηγοριῶν μὲ τινὰς ἐξαιρέσεις διὰ μικρὰ πλοῖα. Ἡ Ε.Ε.Π. ὑποβάλλει εἰς Ὑ.Ε.Ν. ἡτιολογημένην ἔκθεσιν περὶ τῆς καταλληλότητος ἢ μὴ πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ πλοίου.

7) Τὸ Β.Δ. 814/1968 «περὶ προϋποθέσεων μεταφορᾶς διὰ φορτηγῶν ὀχηματωγῶν, φορτηγῶν ὀχημάτων συνοδευομένων ὑπὸ τῶν ὀδηγῶν τῶν».

8) Τὸ Β.Δ. 639/1969 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν Κανονισμοῦ «περὶ μηχανοηλεκτρολογικῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν πλοίων». (Ἐπιθεωρήσεις, ἀρχική, τακτική, περιοδική, ἔκτακτος ἢ συμπληρωματικὴ — διαδικασία ἑτησίας συνεχοῦς ἐπιθεωρήσεως καὶ τμηματικῆς τοιαύτης κ.ἄ.).

Ζ' Μηχαναί εμπορικών πλοίων

Εἰς ταύτας ἀναφέρονται οἱ Κανονισμοὶ 7, 8, 19 καὶ 20 τοῦ Κεφ. II τῆς SOLAS 1960.

Ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰδικῆς Νομοθεσίας ἐπιλέγονται τὰ ἐξῆς :

α) Β.Δ. 350/1966 «Κανονισμὸς περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηχανῶν δηζελοκινήτων πλοίων». Δι' αὐτοῦ ὀρίζεται ὅτι ἑλληνικὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα ἐξυπηρετοῦντα συγκοινωνίας μεταξὺ ἑλληνικῶν λιμένων ἢ πραγματοποιοῦντα περιηγήσεις, πρέπει νὰ εἶναι ἐφοδιασμένα διὰ δύο μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ ἰσχύος, ὅποτε τὰ πλοῖα ταῦτα δεόν νὰ εἶναι καὶ διπλέλικα. Διὰ τοῦ Β.Δ. 550/1968 θεσπίζονται ἐξαιρέσεις διὰ τινὰς κατηγορίας πλοίων ἐκ τῆς τοιαύτης ὑποχρέωσης.

β) Β.Δ. 634/1968, Κανονισμὸς «περὶ εὐσταθείας ἐπιβατηγῶν πλοίων» (περὶ τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἀνωτέρω λόγος, εἰς παρ. VI, στ. 5).

γ) Β.Δ. 639/1969, Κανονισμὸς «περὶ ἠλεκτρομηχανολογικῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν πλοίων» (εἰς τὸν ὅποιον ἀνεφέρθημεν ἀνωτέρω εἰς παρ. VI, στ. 8).

Η' Γραμμαὶ φορτώσεως

α'. Διὰ τοῦ Α.Ν. 391/1968 «περὶ κυρώσεως Δ. Συμβάσεως περὶ γραμμῶν φορτώσεως», ἐκυρώθη ἡ Δ.Σ. περὶ γραμμῶν φορτώσεως, ἥτις συνήφθη πρωτοβουλία τοῦ I.M.C.O. ἐν Λονδίῳ κατὰ διάσκεψιν λαβοῦσαν χώραν ἀπὸ 3 Μαρτίου ἕως 5 Ἀπριλίου 1966. Ἡ ἐναρξίς ἰσχύος ταύτης ὠρίσθη ἀπὸ 21 - 7 - 1968, διὰ τοῦ Β.Δ. 443/1968. Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἐφαρμογῆς τῆς κατηργήθη ὁ Ν. 5848/1933, δι' οὗ εἶχε κυρωθῆ ἡ Δ.Σ. περὶ γραμμῆς φορτώσεως τοῦ 1930 καὶ ὁ Ν. 5942/1933 «περὶ διεθνoῦς γραμμῆς φορτώσεως πλοίων» (πλὴν τινῶν ἐξαιρέσεων).

Κύρια σημεῖα τῆς Δ.Σ. 1966 εἶναι :

Παράρτημα Α' : Κανονισμὸς πρὸς καθορισμὸν τῶν γραμμῶν φορτώσεως. Κεφ. I : Γενικά. Κεφ. II : Συνθήκαι προσδιορισμοῦ ὕψους ἐξάλων. Κεφ. III : Ὑψος ἐξάλων (καὶ πίναξ ὕψους ἀναλόγως τοῦ μήκους τοῦ πλοίου). Κεφ. IV : Εἰδικαὶ ἀπαιτήσεις διὰ πλοῖα μεταφέροντα ξυλείαν.

Παράρτημα Β' : Ζῶναι, περιοχαὶ καὶ ἐποχιακαὶ περίοδοι.

Παράρτημα Γ' : Πιστοποιητικά : α) Πιστοποιητικὸν διεθνoῦς γραμμῆς φορτώσεως 1966, β) Πιστοποιητικὸν ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς διεθνoῦς γραμμῆς φορτώσεως 1966.

Αἱ θεσπιζόμεναι διὰ τῆς ἐν λόγω Δ.Σ. γραμμαὶ φορτώσεως εἶναι :

- 1) Ἡ γραμμὴ φορτώσεως θέρους (S),
- 2) Ἡ γραμμὴ φορτώσεως χειμῶνος (W),
- 3) Ἡ γραμμὴ φορτώσεως χειμῶνος Βορ. Ἀτλαντικοῦ (WNA),
- 4) Ἡ τροπικὴ γραμμὴ φορτώσεως (T),
- 5) Ἡ γραμμὴ φορτώσεως εἰς ὕδωρ γλυκὺ (F) καὶ
- 6) Ἡ τροπικὴ γραμμὴ φορτώσεως εἰς ὕδωρ γλυκὺ (TF).

β'. Τὸ Β.Δ. 791/1968 «περὶ ἐπεκτάσεως, εἰς πλοῖα φέροντα σημαίας χωρῶν μὴ προσχωρησασῶν εἰς τὴν Δ.Σ. περὶ γραμμῶν φορτώσεως 1966, τῶν διατάξεων

αὐτῆς» ἐπεξέτεινε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Α.Ν. 391/1968 καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν χωρῶν τούτων, ἅτινα καταπλέουν εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας.

γ'. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4261/80/9-1-69 ἀποφάσεως Υ.Ε.Ν. «περὶ ἐγκρίσεως ἰσοδύναμων διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ 22 παρ. 1 καὶ 39 παρ. 1 - 2 τῆς Δ.Σ. περὶ γραμμῶν φορτώσεως 1966», ἐνεκρίθησαν οἱ Κανονισμοί :

1) Περὶ εὐδαιῶν, εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν (ἰσοδύναμος τοῦ Καν. 22 παρ. 1) καὶ

2) Περὶ ἐλαχίστου πρῶταιου ὕψους, ὡς ἰσοδύναμος τοῦ Καν. 39 παρ. 1 - 2.

δ'. Ὑπὸ ἐκδοσιν τελεῖ σχέδιον (Β.Δ.) Κανονισμοῦ «περὶ γραμμῶν φορτώσεως ἐπιβατηγῶν καὶ φορτηγῶν πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἐσωτερικοῦ». Οὗτος διαίρεται εἰς δύο μέρη : Μέρος Α' Πλοῖα ναυπηγηθέντα πρὸς τῆς 21 - 7 - 68 — Ἐφαρμογὴ τῶν κανόνων 8 - 31 τῆς Δ.Σ. 1966, μὲ δυνατότητα ὀρισμένων παραλλαγῶν, ὡς πρὸς τοὺς κανόνας 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28 καὶ 30 — Ἄντοχή (τύποι) — Προσδιορισμὸς ὕψους ἐξάλων καὶ χάραξης γραμμῆς φορτώσεως — Μέρος Β' Πλοῖα ναυπηγηθέντα μετὰ τὴν 21 - 7 - 68 — Ἐξαιρέσεις ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς.

θ' *Ναυπηγήσεις — Ἐπισκευαὶ πλοίων*

Βασικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι τὸ Β.Δ. 135/1968, δι' οὗ ἐνεκρίθη Κανονισμὸς περὶ «παρακολούθησεως ναυπηγήσεως, ἐπισκευῶν καὶ μετασκευῶν». Περιεχόμενα αὐτοῦ : Ἔννοια κατασκευῆς, μετασκευῆς εὐρείας ἐκτάσεως καὶ ἐπισκευῆς — Προϋποθέσεις ναυπηγήσεως καὶ μετασκευῆς εὐρείας ἐκτάσεως πλοίου (ἄδεια Ε.Ε.Π. κατόπιν ὑποβολῆς πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν τῶν ναυπηγικῶν καὶ λοιπῶν σχεδίων, μελετῶν καὶ προδιαγραφῶν) — Ἀπαιτούμενα σχέδια καὶ μελέται διὰ τὴν ναυπήγησιν ἐπιβατηγοῦ πλοίου — Ἀπαιτούμενα σχέδια καὶ μελέται διὰ τὴν ναυπήγησιν φορτηγοῦ πλοίου — Ἀπαιτούμενα σχέδια καὶ μελέται διὰ μετασκευὴν εὐρείας ἐκτάσεως πλοίου, ἐπιβατηγοῦ ἢ φορτηγοῦ — Ἐνέργεια Ε.Ε.Π. — Εὐθύνη τεχνικῶν — Κριτήρια ἐλέγχου σχεδίων καὶ ἔννοια ἐγκρίσεως αὐτῶν — Παρακολούθησις καὶ ἔλεγχος ἐργασιῶν ναυπηγήσεως ἢ μετασκευῆς εὐρείας ἐκτάσεως — Παρακολούθησις ἐπισκευῆς πλοίου — Ὑπεύθυνοι ἐφαρμογῆς Κανονισμοῦ — Διαδικασία χορηγήσεως ἀπόπλου πλοίων ὑποστάντων βλάβας.

(Διὰ τοῦ Β.Δ. 475/1968 ἀντικατεστάθη τὸ ἀρ. 13 τοῦ ἀνωτέρω Β.Δ. 135/1968, ὅπερ ἀφορᾷ εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐπισκευῆς πλοίου).

Συμπληρωματικὰ στοιχεῖα ὑφίστανται εἰς τὸν Α.Ν. 388/1968, ἀναφερόμενον εἰς τὴν Ε.Ε.Π. (τροποποίησις Ν. 4473/1965).

Ι' *Τηλεπικοινωνία πλοίων*

α'. Γενικὰ στοιχεῖα περὶ αὐτῶν περιέχονται εἰς τὸν Ν. 4797/1930 «περὶ ὀργάνωσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. 5334/1932.

β'. Τὰ περὶ τηλεπικοινωνιῶν τῶν πλοίων περιελήφθησαν εἰς τὸ Κεφ. IV τῆς SOLAS 1960.

γ'. Βασικὸν εἰδικὸν νομοθέτημα εἶναι τὸ Β.Δ. τῆς 31 - 8 - 1955 «περὶ ραδιο-

τηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν :

1) Β.Δ. 27/9/1956,

2) Β.Δ. 17/6/1959,

3) Β.Δ. 405/1962,

4) Ν.Δ. 60/1963,

5) Β.Δ. 111/1966 (ὄπερ ἀνεφέρετο εἰς τὰ τεχνικὰ στοιχεῖα τῆς ραδιοτηλεφωνικῆς ἐγκαταστάσεως — πομπός, δέκτης, πηγὴ ἐνεργείας — καὶ ὄριζεν ὅπως, μέχρι 28/5/1968 αἱ ραδιοτηλεφωνικαὶ συσκευαὶ πλοίων ὑποχρέων εἰς ἐγκατάστασιν ραδιοτηλεφώνου, ἐφοδιασθῶν δι' αὐτομάτου ἐκπομπῆς τοῦ ραδιοτηλεφωνικοῦ σήματος κινδύνου, δυναμένου ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ τίθηται ἐν λειτουργίᾳ),

6) Β.Δ. 51/1968,

7) Β.Δ. 267/1968 καὶ

8) Β.Δ. 632/1968, δι' οὗ ἀντικατεστάθη τὸ ἄρ. 47 τοῦ Β.Δ. 31/8/1955, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὰ τεχνικὰ στοιχεῖα τῆς ραδιοτηλεφωνικῆς ἐγκαταστάσεως (πομπός — δέκτης — πηγὴ ἐνεργείας).

δ'. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν πλοίων ἐνδοεπικοινωνίαν ἀναφέρεται τὸ Β.Δ. 607/1967, Κανονισμὸς «περὶ φορητῶν ραδιοτηλεφωνικῶν συσκευῶν λίαν ὑψηλῆς συχνότητος (VHF) διὰ τὴν ἐντὸς τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἐνδοσυνεννόησιν».

ΙΑ' Ἐποφυγὴ συγκρούσεων ἐν θαλάσῃ

α'. Προἰσχῦσαν Δίκαιον : Διὰ Β.Δ. ἀπὸ 18/8/1953 ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1/1/1954 οἱ Διεθνεῖς Κανονισμοὶ πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων ἐν θαλάσῃ, οἵτινες ἦσαν προσηρητέμοι εἰς τὴν Δ. Σύμβασιν «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ» τοῦ 1948 καὶ ἐκυρώθησαν διὰ τοῦ Β.Δ. ὑπὸ 4/5/1950. Οὗτος περιεῖχε :

Μέρος Α' Προεισαγωγικὰς διατάξεις. Μέρος Β' Φανοὶ καὶ σήματα. Μέρος Γ' Κανόνες χειρισμοῦ καὶ πλεύσεως. Μέρος Δ' Διάφοροι διατάξεις.

β'. Εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῶν συγκρούσεων ἐν θαλάσῃ ἀναφέρεται τὸ Κεφ. V τῆς SOLAS 1960 (περὶ ἀσφαλείας τῆς Ναυσιπλοΐας), κυρωθείσης, ὡς ἀνεφέρθη, διὰ τοῦ Ν.Δ. 4258/1962.

Διὰ τοῦ Β.Δ. 750/1962 «περὶ κυρώσεως τοῦ Διεθνoῦς Κανονισμοῦ πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων ἐν θαλάσῃ», ἐγένετο ἡ κύρωσις, διὰ δὲ τοῦ Β.Δ. 643/1965 ὠρίσθη ἡ ἐναρξὶς ἰσχύος αὐτοῦ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1965.

Ὁ Διεθνὴς οὗτος Κανονισμὸς περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς :

Μέρος Α' Προεισαγωγικὰς διατάξεις καὶ ὀρισμοί.

Μέρος Β' Φανοὶ καὶ σήματα.

Μέρος Γ' Ἠχητικὰ σήματα καὶ διαγωγὴ εἰς μειωμένην ὄρατότητα.

Μέρος Δ' Κανόνες χειρισμοῦ καὶ πλεύσεως.

Μέρος Ε' Ἠχητικὰ σήματα μεταξὺ πλοίων εὐρισκομένων ἐν ὄψει ἀλλήλων.

Μέρος ΣΤ'. Διάφορα.— Παράρτημα: Συστάσεις ἐπὶ τῆς χρησιμοποίησεως

τῶν λαμβανομένων ὑπὸ τοῦ Radar πληροφοριῶν, ὡς βοηθήματος διὰ τὴν ἀποφυγὴν συγκρούσεων.

IB' Εἰδικῆς κατηγορίας πλοῖα

Τοιαύτη περίπτωσις ἀντιμετωπίζεται διὰ τοῦ Β.Δ. 680/1959 «περὶ ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν Κανονισμοῦ περὶ τῶν ἐπιβατηγῶν ἀεροστρώμων ὀχημάτων» (Air Cushion Vehicles). Περιεχόμενα αὐτοῦ: Ἀναγνώρισις - Δρομολόγησις - Ἐκδόσις πρωτοκόλλου ἐπιθεωρήσεως καὶ καταμετρήσεως - Ἐγχειρίδια - Ἐπιθεωρήσεις - Ἐπιβάται - Μέσα ναυσιπλοΐας - Φανοί, σήματα Ραδιοτηλεφωνικὰ μέσα - Σωστικὰ μέσα - Ὑποχρεώσεις - Εὐθῦναι.

1. 4. Διατάξεις Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου

1. 4, 1. Γενικά

Εἰς τὸν χρόνον τοῦ Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου ἡ κατάστασις εἶναι ἀλλοία. Λόγω τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου (Ν. 3816/13-12-58), οὐτινος ἡ ἰσχὺς ἤρξατο ἀπὸ 1-9-1958.

Ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἐν λόγω Κώδικος ἔσχεν εὐμενεστέρας συνεπειάς ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς μας Ναυτιλίας καὶ δικαίως δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τοῦτον ὡς θετικὸν καὶ ἐνισχυτικὸν παράγοντα τῆς Ναυτιλιακῆς μας ὑποδομῆς.

Κατωτέρω παρατίθενται αἱ διατάξεις τοῦ Κ.Ι.Ν.Δ., αἵτινες ἔχουν — κατὰ τὴν γνώμην μας — ὅλως ἰδιαίτεραν σημασίαν διὰ τὴν Ναυτιλιακὴν Οἰκονομίαν.

Ἀναφέρεται ὅτι, ἡ ἐπὶ δεκαετίαν καὶ πλέον ἐφαρμογὴ τοῦ Κ.Ι.Ν.Δ. ὠδήγησεν εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀναθεωρηθοῦν διατάξεις τινὲς αὐτοῦ. Τοῦτο ἐγένετο μὲ πρωτοβουλίαν τῶν δυναμένων νὰ ἔχουν τὴν πλέον ἔγκυρον γνώμην ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἦτοι τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐνώσεως Ναυτικοῦ Δικαίου.

Αἱ πλέον ἐνδιαφέρουσαι ἐκ τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων παρατίθενται κατωτέρω, μετὰ τὴν παράθεσιν τῶν καιρίων σημείων τοῦ ἰσχύοντος Κ.Ι.Ν.Δ.

Σημειοῦται, ὁμοίως, ὅτι εἰς τὰς προτάσεις περὶ ἀναθεωρήσεως διατάξεων τοῦ Κ.Ι.Ν.Δ. θὰ περιληφθοῦν καὶ αἱ προτάσεις τῆς συσταθείσης Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν Κώδικος Ναυτικῆς Ἐργασίας (ἴδε καὶ κατωτέρω, παρ. 1.4).

1. 4, 2. Διατάξεις τοῦ Ι. Ν. Δικαίου ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσαι διὰ τὴν Ναυτιλιακὴν Οἰκονομίαν

I. Ἐκ τοῦ ἰσχύοντος Δικαίου

Κατωτέρω ἀναφέρονται ὅλα τὰ Κεφάλαια τοῦ Κ.Ι.Ν.Δ. (Ν. 3816/1958) καὶ κατ' ἐπιλογὴν σημειοῦνται αἱ ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος διατάξεις αὐτοῦ:

A'. Περὶ πλοίων καὶ πλοιοκτησίας ἄρ. 1-9.

B'. Περὶ συμπλοιοκτησίας ἄρ. 10-36.

- α'. Ἐπὶ συνεκμεταλλεύσεως πλοίου ὑπὸ συγκυρίων ὑφίσταται πλοιοκτησία (ἄρ. 10).
- β'. Οἱ συμπλοιοκτῆται εὐθύνονται ἔναντι τῶν τρίτων κατὰ τὸν λόγον τῆς μερίδος τῶν (ἄρ. 25).
- γ'. Κατὰ πλειοψηφίαν τῶν $\frac{4}{5}$ τῶν μερίδων ἢ τῶν $\frac{2}{3}$ καὶ μετ' ἄδειαν τοῦ Δικαστηρίου, τὸ πλοῖον δύναται νὰ ὑποθηκευθῆ (ἄρ. 30).
- ε'. Συμπλοιοκτῆται συγκεντροῦντες τὰ $\frac{4}{5}$ τῶν μεριδίων δύναται νὰ ἐκποιήσουν ὀλόκληρον τὸ πλοῖον (ἄρ. 31).

Γ'. Περὶ πλοιάρχου (ἄρ. 37 - 52).

- α'. Ὁ πλοιοκτήτης δύναται κατὰ πάντα χρόνον νὰ καταγγείλῃ τὴν σύμβασιν (ἄρ. 38).
- β'. Ὁ πλοίαρχος εὐθύνεται διὰ πᾶν πταῖσμα (ἄρ. 40).
- γ'. Ὁ πλοίαρχος διαρκούντος τοῦ πλοῦ δικαιούται νὰ χρησιμοποιήσῃ πᾶν ὅ,τι ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀντικειμένων ἀναγκαιοῖ πρὸς ἀποτροπὴν ἐπιχειμένου κινδύνου, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρ. 286 Α.Κ. περὶ ἀποζημιώσεως.

Δ'. Περὶ πληρώματος (ἄρ. 53 - 83).

(Αἱ διατάξεις ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὴν σύμβασιν ναυτολογήσεως).

- α'. Στοιχεῖα συμβάσεως ναυτολογήσεως (ἄρ. 53 - 57).
- β'. Συνομολόγησις ἀμοιβῆς κατὰ μῆνα (ἄρ. 60) καὶ κατὰ πλοῦν (ἄρ. 61).
- γ'. Δικαιώματα ἀσθενήσαντος ναυτικοῦ (ἄρ. 66) — Ἀσθένεια ὀφειλομένη εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ ναυτικοῦ (ἄρ. 67).
- δ'. Λύσις συμβάσεως ναυτολογήσεως (ἄρ. 67).

Σ η μ ε ἰ ω σ ι ς : Συμπληρωματικῶς ἰσχύουν:

- 1) Ὁ Ἀστικός Κώδιξ.
- 2) Τὸ ἄρ. 8 τοῦ Ν.Δ. 2651/1953 «περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν ἑλληνικῶν πλοίων».
- 3) Τὰ ἄρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ Ν.Δ. 2652/1953, ἅτινα συμπληροῦν τὰ ἄρ. 56 καὶ 73 τοῦ Κ.Ι.Ν.Δ.
- 4) Τὰ ἄρ. 16, 18 καὶ 19 τοῦ Α.Ν. 373/1968, ἅτινα συμπληροῦν τὰ ἄρ. 66 καὶ 75 τοῦ Κ.Ι.Ν.Δ.

Ε'. Περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ πλοιοκτῆτου (ἄρ. 84 - 106).

- α'. Ἐνοχὴ τοῦ πλοιοκτῆτου ἐκ δικαιοπραξιῶν καὶ ἀδικοπραξιῶν, ἃς ἐπεχείρησεν ὁ πλοίαρχος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του (ἄρ. 84).
- β'. Ὁ πλοίαρχος ἀπαλλάσσεται τῶν, ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὑποχρέωσεων παραχωρῶν τὸ πλοῖον καὶ τὸν μικτὸν ναῦλον (ἄρ. 85).
- γ'. Ὁ ἐκμεταλλεύόμενος δι' ἑαυτὸν πλοῖον ἀνήκον εἰς ἄλλον (ἐφοπλιστῆς) ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐγγράφως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου (ἄρ. 105).

ΣΤ'. Περὶ ναυλώσεως (ἄρ. 105).

- α'. Μορφαὶ ναυλώσεως, ὀλικὴ ἢ μερικὴ - Σύμβασις μεταφορᾶς πραγμάτων ἢ ἐπιβατῶν (ἄρ. 107).

- β'. Ἡ σύμβασις ναυλώσεως ἀποδεικνύεται ἐγγράφως διὰ τοῦ ναυλοσυμ-
φώνου (ἄρ. 108).
- γ'. Ὑποχρεώσεις τοῦ ἐκναυλωτοῦ (ἄρ. 111 - 113).
- δ'. Εὐθύνη τοῦ ἐκναυλωτοῦ (ἄρ. 134 - 148).
- ε'. Ὑποχρεώσεις τοῦ ναυλωτοῦ (ἄρ. 149 - 154).
- στ'. Ὑπαναχώρησις καὶ ἀδυναμία παροχῆς τοῦ ναυλωτοῦ (ἄρ. 155 - 157).
- ζ'. Περὶ φορτωτικῆς (ἄρ. 168 - 173).
- η'. Σύμβασις μεταφορᾶς ἐπιβάτου (ἄρ. 174 - 189).
- Ζ'. Περὶ μεταβιβάσεως κυριότητος πλοίου πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως (ἄρ.
190 - 194).
- Η'. Περὶ ὑποθήκης ἐπὶ πλοίου (ἄρ. 195 - 204).
Σημείωσις: Ἐνταῦθα παρεντίθενται καὶ αἱ οὐσιωδέστεραι διατάξεις
τοῦ Ν.Δ. 3899/1958 «περὶ προτιμωμένης ὑποθήκης ἐπὶ πλοίων», δι' οὗ
εἰσήχθη ὁ λίαν ἐπωφελῆς διὰ τὴν Ναυτιλίαν μας οὗτος θεσμός.
- α'. Ὁ δανειστὴς δύναται ἐπὶ ὑποθήκης πλοίων νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν
τοῦ πλοίου (προτιμωμένη ὑποθήκη) ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἡ ἀπαιτήσις
τοῦ καθίσταται ληξιπρόθεσμος (ἄρ. 1).
- β'. Προτιμωμένη ὑποθήκη συνιστᾶται μόνον ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ πλοίου
(ἄρ. 4).
- γ'. Διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς διαχειρίσεως δὲν στερεῖται ὁ ἐνυπόθηκος δανει-
στῆς τοῦ δικαιώματος ὅπως ἐπιδιώξῃ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ἐκ τῆς
ἀναγκαστικῆς πωλήσεως τοῦ πλοίου (ἄρ. 8).
- δ'. Ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς διαχειρίσεως ἡ κατοχὴ τοῦ πλοίου περιέρχεται
εἰς τὸν δανειστὴν, ὅστις ἐκμεταλλεύεται τοῦτο δι' ἴδιον λογαριασμόν
(ἄρ. 9).
- Θ'. Περὶ ναυτικῶν προνομίων (ἄρ. 205 - 209).
(Προνομιόυχοι ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου).
- Ι'. Περὶ κατασχέσεως καὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ πλοίων (ἄρ. 210 - 218).
Ἡ κατάσχεσις κωλύει τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου (ἄρ. 215).
- ΙΑ'. Περὶ κοινῶν ἀβαριῶν καὶ συνεισφορᾶς (ἄρ. 219 - 234).
- α'. Ἀποτελοῦν κοινὴν ἀβαρίαν αἱ ζημίαι καὶ αἱ ἔκτακτοι δαπάναι αἱ γενό-
μεναι ἐκουσίως καὶ κατ' εὐλογον κρίσιν πρὸς τὴν σωτηρίαν πλοίου καὶ
φορτίου ἀπὸ κοινοῦ θαλασσίου κινδύνου, ἐφ' ὅσον ἐπῆλθε τὸ ἐπιδιωχθὲν
ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα (ἄρ. 219).
- β'. Τὰ θυσιασθέντα καὶ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουν κατ' ἀναλογίαν
τῆς ἀξίας, ἣν ἔχουν εἰς τὸν λιμένα ἐκφορτώσεως, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξό-
δων ἐκφορτώσεως, τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἢ ἄλλων παρομοίων βαρῶν.
Τὸ πλοῖον συνεισφέρει κατ' ἀναλογίαν ἀξίας, ἣν ἔχει εἰς τὸν λιμένα τῆς
ἐκφορτώσεως. Ὁ συμφωνηθεὶς ἀνεκκαθάριστος ναῦλος πραγμάτων καὶ
ἐπιβατῶν συνεισφέρει κατὰ τὰ 213 (ἄρ. 227).

ΙΒ'. Περί συγκρούσεως πλοίων (ἄρ. 235 - 245).

α'. Ἐάν ἡ σύγκρουσις εἶναι τυχαία ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας, ἢ ἐν ἀμφιβολίᾳ, αἱ ζημίαι βαρύνουν τοὺς ὑποστάντας ταύτας (ἄρ. 235).

β'. Ἐάν ἡ σύγκρουσις συνέβη ὑπαιτιότητι τοῦ ἐνὸς τῶν πλοίων, αἱ ἐντεῦθεν ζημίαι βαρύνουν τὸ ὑπαίτιον πλοῖον (ἄρ. 236).

γ'. Ἡ εὐθύνη τῶν πλοίων εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς εὐθύνης τῶν ὑπαιτίων προσώπων πρὸς τοὺς ζημιωθέντας πλοιοκτῆτας (ἄρ. 239).

δ'. Ὑποχρέωσις παροχῆς ἀρωγῆς μετὰ τὴν σύγκρουσιν ὑπὸ τοῦ ἐνὸς πλοίου πρὸς τὸ ἕτερον (ἄρ. 240).

ΙΓ'. Περί τῶν ἐκ τῆς ἐπιθαλασσίου ἀρωγῆς ἀπαιτήσεων (ἄρ. 246 - 256).

α'. Πᾶσα πρᾶξις ἀρωγῆς ἢ διασώσεως πλοίου, ἐφ' ὅσον ἔσχεν ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα, παρέχει δικαίωμα εὐλόγου ἀμοιβῆς (ἄρ. 247).

β'. Ἐάν ἡ ἀρωγὴ παρεσχέθῃ ὑπὸ τοῦ πλοίου, τὸ $\frac{1}{2}$ ἀνήκει εἰς τὸν πλοιοκτῆτην, τὸ $\frac{1}{4}$ εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τὸ $\frac{1}{4}$ εἰς τὸ πλήρωμα (ἄρ. 251).

γ'. Τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς, ἐάν δὲν ἐπιτευχθῇ συμφωνία, ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου (ἄρ. 254).

ΙΔ'. Περί θαλασσίας ἀσφαλίσεως (ἄρ. 257 - 288).

Εἰς τὴν θαλασσίαν ἢ ναυτικὴν ἀσφάλισιν ἀναφερόμεθα ἐκτενέστερον κατωτέρω, εἰς οἰκεῖον Κεφάλαιον.

II. Ἐκ τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων

Αἱ κυριώτεραι ἐκ τῶν ἐνδιαφερουσῶν ἰδιαιτέρως τὴν Ναυτιλιακὴν Οἰκονομίαν, προτεινόμεναι τροποποιήσεις τοῦ ἰσχύοντος Κ.Ι.Ν.Δ. εἶναι αἱ κάτωθι :

- 1) Τοῦ ἄρ. 9 (προσθήκη) : Ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως ἐτέρας κατὰ τόπον ἀρμοδιότητος, ἀρμόδιον πρὸς λύσιν πάσης διαφορᾶς, σχετικῶς μὲ τὸ πλοῖον, εἶναι τὸ Δικαστήριον τοῦ λιμένος νηολογήσεως ἢ τὸ τοῦ Πειραιῶς.
- 2) Τοῦ ἄρ. 21 : Περιορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων εἰς ἕνα.
- 3) Τοῦ ἄρ. 23 : Πᾶς συμπλοιοκτῆτης δύναται νὰ ζητήσῃ, ὅπως τὸ Δικαστήριον ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκποίησην τοῦ πλοίου ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ, ἐάν ὑπάρχῃ σπουδαῖος λόγος.
- 4) Τοῦ ἄρ. 91 (προσθήκη) : Ἀντὶ καταθέσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρ. 86 ποσοῦ δύναται νὰ δοθῇ ἐγγύησις, κατὰ τὸ ἄρ. 156 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.
- 5) Τοῦ ἄρ. 97 (προσθήκη) : Αἱ ἀποφάσεις τῶν, κατὰ τὸ ἄρ. 96, προσώπων λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν ἐκπροσωπούμενων ἀπαιτήσεων.
- 6) Τοῦ ἄρ. 105 : Ὁ ἐφοπλιστής, πλὴν τῶν ἄλλων στοιχείων, πρέπει εἰς τὴν δῆλωσίν του νὰ διορίξῃ ἀντίκλητον κατοικοῦντα ἐν Ἑλλάδι.
- 7) Τοῦ ἄρ. 143 (προσθήκη) : Ἡ ἀκυρότης τοῦ ἄρ. 142 (περὶ συμφωνίας ἀπαλλασσοῦσης τὸν ἐκναυλωτὴν τῶν ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν αὐτοῦ) δὲν χωρεῖ ἐπὶ ναυλοσυμφώνου ἀφορῶντος εἰς διεθνή μεταφοράν.
- 8) Τοῦ ἄρ. 148 : Ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ μερικὴν ἀπώλειαν ἢ ζημίαν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων ἀγωγὴ δέον νὰ ἐγερθῇ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐντὸς

έτους από της παραλαβής, δυναμένου του χρόνου τούτου να παραταθῆ διά συμφωνίας τῶν μερῶν, προγενεστέρας τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ζημιογόνου γεγονότος.

- 9) Τοῦ ἄρ. 168 : Ἡ φορτωτικὴ ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ μετὰ τὴν φόρτωσιν - Δυνατότης ἐκδόσεως φορτωτικῆς παραλαβής.
- 10) Τοῦ ἄρ. 215 : Παύουν νὰ εἶναι προνομιούχοι ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου αἱ ἀπαιτήσεις ἐκ διασώσεως καὶ ναυαγιαιρέσεως.
- 11) Τοῦ ἄρ. 223 : Κοινὴν ἀβαρίαν ἀποτελοῦν καὶ τὰ ἔξοδα διὰ τὸν εἰσπλουν καὶ ἔκπλουν τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα καταφυγῆς συνεπεία ἀτυχήματος, θυσίας ἢ ἄλλων ἐκτάκτων συμβάντων.
- 12) Τοῦ ἄρ. 240 : Ἐπὶ συγκρούσεως καὶ παροχῆς ἀρωγῆς πρὸς ἕτερον πλοῖον ἐπιφυλάσσεται δικαίωμα ἀμοιβῆς.
- 13) Τοῦ ἄρ. 251 : Ἐπὶ παροχῆς ἀμοιβῆς ὑπὸ τοῦ πλοίου, ἢ ἀμοιβῆ, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἀποδεδειγμένως πραγματοποιηθέντων ἐξόδων καὶ ζημιῶν, περιέρχεται κατὰ τὰ $\frac{2}{5}$ εἰς τὸν πλοιοκτήτην, $\frac{1}{5}$ εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ $\frac{2}{5}$ εἰς τὸ πλῆρωμα, πᾶσα δὲ ἀντίθετος συμφωνία εἶναι ἄκυρος. Ὁ πίναξ τῶν δικαιωμάτων ἀμοιβῆς ἐκ τοῦ πληρώματος κατατίθεται ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου νηολογήσεως, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίου ἐπιδικάσεως τῆς ἀμοιβῆς, εἶναι δὲ αὕτη ἀνάλογος πρὸς τὴν προσωπικὴν συμβολὴν ἐκάστου.
- 14) Τοῦ ἄρ. 254 (προσθήκη) : Δύναται τὸ Δικαστήριον νὰ περιορίσῃ ἢ καὶ νὰ μὴ ἐπιδικάσῃ ἀμοιβὴν, εἰς ἣν περιπτώσιν οἱ σῶσται προέβησαν εἰς δολίας πράξεις.
- 15) Τοῦ ἄρ. 290 (προσθήκη) : Αἱ ἀξιώσεις κατὰ τοῦ ναυπηγοῦ ἔνεκα παραλείψεων ἐπὶ τοῦ ναυπηγηθέντος πλοίου ὑπόκεινται εἰς διεθνή παραγραφὴν.

1. 5. Εἰδικὰ θέματα ἰσχύοντος Ναυτεργατικοῦ Δικαίου

I. Κώδιξ Ναυτικῆς Ἐργασίας

Διὰ τοῦ Ν.Δ. 92/1969 «περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς συντάξεως Κώδικος Ναυτικῆς Ἐργασίας», συνεστήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρεοπαγίτου κ. Κανελλάκου καὶ με συμμετοχὴν τοῦ ὁμοίου Καθηγητοῦ (τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου) τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἰ. Καποδίστρια, ἢ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆ, ἥτις ἐπελήφθη τοῦ ἔργου τῆς καὶ ἀσχολεῖται με τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν κυρίων διατάξεων ναυτεργασιακοῦ Δικαίου. Ἡ Ἐπιτροπῆ, συμφωνοῦντος τοῦ Υ.Ε.Ν., ἔκρινεν ὅπως ἀντὶ υπάρξεως αὐτοτελοῦς Κώδικος Ναυτικῆς Ἐργασίας, περιληφθοῦν αἱ ὑπ' αὐτῆς ἐπεξεργασθησόμεναι διατάξεις εἰς τὸν ἀναθεωρούμενον Κώδικα Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου.

II. Διεθνεῖς Συμβάσεις Ναυτικῆς Ἐργασίας

Ἔχει καταρτισθῆ σοβαρὸς ἀριθμὸς τοιούτων Δ. Συμβάσεων, αἱ πλείσται

τῶν ὁποίων ἐκυρώθησαν καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. Περὶ αὐτῶν γίνεται λόγος κατωτέρω, εἰς Κεφ. 1, 5.

III. Ναυτεργατικὰ Σωματεῖα

Ταῦτα διέπονται :

- 1) Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος περὶ Σωματείων ἐν γένει,
- 2) Ἐκ τοῦ εἰδικοῦ Α.Ν. 257/1968 «περὶ ναυτικῶν ἐπαγγελματικῶν Σωματείων καὶ Ὁμοσπονδιῶν» καί,
- 3) Ἐκ τοῦ γενικοῦ χαρακτῆρος Ν.Δ. 185/1969 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας περὶ ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων».

IV. Ἰσχύουσαι Ναυτεργατικαὶ Συλλογικαὶ Συμβάσεις

Αὗται εἶναι (31-12-1969) αἱ ἀκόλουθοι :

Α' Διὰ τὰ ποντοπόρα πλοῖα

- α) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν./Δ. Ἔργ. 4320/155/15-1-67 «περὶ κυρώσεως Συλλογικῆς Συμβάσεως πλοιάρχων».
- β) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν./Δ. Ἔργ. 39621/3190/15-5-67 «κύρωσις συλλογικῆς συμβάσεως φορτηγῶν πλοίων χωρητικότητος ἄνω τῶν 4500 T.D.W.».
- γ) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν./Δ. Ἔργ. 43954/3649/2-6-67 «ἀποδοχὴ προσχωρήσεως ΠΕΜΕΝ εἰς Συλλογικὴν Σύμβασιν φορτηγῶν πλοίων ἄνω τῶν 4.500 D.W.».
- δ) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν./Δ. Ἔργ. 58317/4878/10-7-67 «ἀποδοχὴ προσχωρήσεως τῆς ΠΕΜΕΝ εἰς τὴν ἀνωτέρω σύμβασιν».
- ε) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν./Δ. Ἔργ. 111750/9560/23-12-67 «κύρωσις συμφωνητικοῦ τροποποιήσεως καὶ παρατάσεως Συλλογικῆς Συμβάσεως φορτηγῶν πλοίων χωρητικότητος ἄνω τῶν 4.500 T.D.W.».
- στ) Ἀπόφασις Υ.Ε.Ν./Δ. Ἔργ. 6980/528/26-1-68 «κύρωσις συμφωνητικοῦ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 14-1-57 Συλλογικῆς Συμβάσεως πλοιάρχων φορτηγῶν πλοίων ἄνω τῶν 4.500 D.W.».

Β' Διὰ τὰ Μεσογειακὰ φορτηγὰ πλοῖα

- α) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν. 35900/5395/2-5-64 «περὶ κυρώσεως συμφωνητικοῦ παρατάσεως Συλλογικῆς Συμβάσεως Πληρωμάτων φορτηγῶν πλοίων 801 - 4.500 T.D.W.».
- β) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν. 50105/4238/13-6-67 «κύρωσις συμφωνητικοῦ παρατάσεως καὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 11-4-64 Συλλογικῆς Συμβάσεως φορτηγῶν Μεσογειακῶν πλοίων ἀπὸ 801 - 4.500 T.D.W.».
- γ) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν. 52077/4408/22-6-67 : Προσχώρησις τῆς ΠΕΜΕΝ εἰς τὴν ἀνωτέρω Συλλογικὴν Σύμβασιν.
- δ) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν. 56497/4576/6-7-67 : «κύρωσις Συλλογικῆς Συμβάσεως πλοιάρχων φορτηγῶν πλοίων 801 - 4.500 T.D.W.».
- ε) Ἐκφ. Υ.Ε.Ν. 58318/4877/13-7-67 : «Ἀποδοχὴ προσχωρήσεως ΠΕΜΕΝ εἰς ἀνωτέρω Συλλογικὴν Σύμβασιν».

στ) Ἐποφ. Υ.Ε.Ν. 5508/410/20-1-68 : «κύρωσις συμφωνητικοῦ τροποποιήσεως καὶ παρατάσεως Συλλογικῆς Συμβάσεως πληρωμάτων φορηγῶν πλοίων 801 - 4.500 T.D.W.».

Γ'. Διὰ τὰ φορηγὰ Ἀκτοπλοϊκὰ πλοῖα

Ἐποφ. Υ.Ε.Ν. 55759/4708/5-7-67 : «κύρωσις Συλλογικῆς Συμβάσεως ἐργασίας πληρωμάτων φορηγῶν ἀκτοπλοϊκῶν πλοίων (M/S) μέχρι 500 κ.ο.χ.».

Δ'. Διὰ τὰ Μεσογειακὰ ἐπιβατηγὰ καὶ τουριστικὰ πλοῖα

α) Ἐποφ. Υ.Ε.Ν. 41343/7270/2-6-65 : «περὶ κυρώσεως τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως πληρωμάτων Μεσογειακῶν καὶ Τουριστικῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων» (1-4-65).

β) Ἐποφ. Υ.Ε.Ν. 31497/2942/18-4-68 : «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 2-4-68 καὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 1-4-65 Συλλογικῆς Συμβάσεως πληρωμάτων Μεσογειακῶν καὶ Τουριστικῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων». Ἴσχύει μέχρι 31-12-70.

Ε'. Διὰ τὰ Ἀκτοπλοϊκὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα

Ἐποφ. Υ.Ε.Ν. 111653/10483/9-12-68 «περὶ τῶν ὄρων ἐργασίας καὶ ἀμοιβῶν τῶν ἀκτοπλοϊκῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων».

ΣΤ'. Διὰ τὰ Ὑπερωκεάνεια

Κυριώτεροι εἶναι : ἡ ἀποφ. Υ.Ε.Ν. 31686/2645/29-4-67 «κύρωσις Συλλογικῆς Συμβάσεως Υ/Κ» καὶ ἡ ἀποφ. 10701/861/14-2-68 «περὶ παρατάσεως καὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 22-3-67 Συλλογικῆς Συμβάσεως» (ἰσχύει μέχρι 31-12-70).

Ζ'. Διὰ τὰ Πορθμεῖα μικρῶν ἀποστάσεων
Συλλογικὴ Σύμβασις 1969 (ἰσχύει μέχρι 31-12-70).

Η'. Διὰ τὰ Πετρελαιοκίνητα καὶ Ἴστιοφόρα
Συλλογικὴ Σύμβασις 1968 (ἰσχύει μέχρι 21-7-69).

Θ'. Διὰ τὰ Ρυμουλκὰ λιμένους Πειραιῶς
Συλλογικὴ Σύμβασις 1967 (ἰσχύει μέχρι καταγγελίας τῆς).

Ι'. Διὰ τὰ Ρυμουλκὰ Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων
Συλλογικὴ Σύμβασις 1967 (ἰσχύει μέχρι 31-3-1971).

ΙΑ'. Διὰ τὰ Ναυαγοσωστικὰ

Συλλογικὴ Σύμβασις 1968 (ἰσχύς μέχρι 31-12-69).

(Σημείωσις : Ὑφίστανται καὶ ἄλλαι Σ. Σ. μικροτέρας σημασίας).

1. 6. Διεθνές Ναυτικὸν Δίκαιον — Διεθνεῖς Ναυτιλιακαὶ Συμβάσεις καὶ Διεθνεῖς Ναυτιλιακοὶ Ὄργανισμοὶ

1. 6, 1. Γενικά

Κατωτέρω παρατίθενται αἱ (σημαντικώτεροι) συναφθεῖσαι Διεθνεῖς Ναυτιλιακαὶ Συμβάσεις, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν καὶ ἀναφέρονται ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ἐκύρωσεν ἡ Ἑλλάς καὶ ἀπετέλεσαν ἢ ἀποτελοῦν ἐσωτερικὸν δίκαιόν της.

Ἡ ἀκολουθουμένη κατὰ κατηγορίας σειρὰ εἶναι ἡ ἀκόλουθος :

- I. Συμβάσεις σχετικαὶ πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς δικαιοδοσίας.
- II. Συμβάσεις ἀσφαλείας ναυσιπλοΐας καὶ τοιαῦται τεχνικοῦ χαρακτῆρος.
- III. Ὑγειονομικαὶ Συμβάσεις.
- IV. Ναυτεργατικαὶ Συμβάσεις.
- V. Συμβάσεις σχετικαὶ πρὸς τὴν παροχὴν βοήθειας ἐν θαλάσῃ.
- VI. Συμβάσεις ἀφορῶσαι εἰς τὰς διὰ θαλάσσης μεταφορὰς.
- VII. Συμβάσεις ἀφορῶσαι εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς εὐθύνης τοῦ πλοιοκτῆτου.

Ἐπετα (ὡς VIII) ἡ παράθεσις πίνακος κρατῶν, μεθ' ὧν ὑφίστανται ναυτιλιακαὶ συμφωνίαι, ὡς καὶ συμφωνίαι ἀπαλλαγῆς τῶν ναυτιλιακῶν κερδῶν ἐκ τῆς διπλῆς φορολογίας.

Ἐπειδὴ οἱ κανόνες τοῦ Διεθνοῦς Ναυτικοῦ Δικαίου διαμορφοῦνται ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς λειτουργίας, τῶν διασκέψεων καὶ τῶν πορισμάτων ἐρευνῶν καὶ ἀποφάσεων διαφόρων Διεθνῶν Ὄργανισμῶν, ἐπειδὴ, ἐξ ἄλλου, ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ φύσις τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας εἶναι διεθνῆς καὶ ἐπιβάλλεται ἡ, διὰ τὰ θέματα αὐτῆς, ἐπαφὴ ἐπὶ διεθνoῦς πεδίου, ἐκρίθη ὅτι θὰ ἦτο σκόπιμος ἡ ἀναφορὰ τῶν κυριωτέρων διεθνῶν ὀργανισμῶν, οἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ θέματα Ναυτιλίας Εἰδικώτερον, ἀναφέρονται οἱ Ὄργανισμοὶ οἱ ἀσχολούμενοι μὲ θέματα ἀναγόμενα εἰς τὸν οικονομικὸν τομέα τῆς Ναυτιλίας, Ὄργανισμοὶ ἀσχολούμενοι μὲ τεχνικά θέματα Ναυτιλίας, Ὄργανισμοὶ ἀσχολούμενοι μὲ θέματα Ναυτικῆς Ἐργασίας, λοιποὶ διακρατικοὶ ὀργανισμοὶ ναυτιλιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ — τέλος — σημειοῦνται οἱ κυριώτεροι ἰδιωτικοῦ χαρακτῆρος Διεθνεῖς Ναυτιλιακοὶ Ὄργανισμοὶ καὶ Ὄργανώσεις.

Ἡ Ἑλλάς, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸν οἰκεῖον χῶρον, ὡς κράτος μὲν συμμετέχει εἰς ὅλους τοὺς διεθνεῖς διακρατικούς ὀργανισμοὺς τοὺς ἐπιλαμβανομένους (ἀποκλειστικῶς ἢ μὴ) ναυτιλιακῶν θεμάτων, δι' ἰδιωτικοῦ δὲ χαρακτῆρος ὀργανώσεων μετέχει τῶν μὴ διακρατικῶν ναυτιλιακῶν ὀργανισμῶν.

1. 6, 2. Διεθνείς Ναυτιλιακαὶ Συμβάσεις (μετὰ μνείας τῶν κυρωθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος)

1. Συμβάσεις σχετικαὶ πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς δικαιοδοσίας

1. Δ.Σ. «περὶ ἐλευθέρας ναυσιπλοΐας διὰ τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ». Κωνσταντινούπολις, 1888.
2. Δ.Σ. καὶ Κανονισμὸς «ἐπὶ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Διαμετακινήσεως». Βαρκελώνη, 1921. Ἐκυρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 15-12-1923 Ν.Δ. (ΦΕΚ. 391 Α΄./1923).
3. Δ.Σ. καὶ Κανονισμὸς «ἐπὶ τοῦ καθεστώτος τῶν πλωτῶν ὁδῶν διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος». Βαρκελώνη, 1921. Ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν. 3418/1927 (ΦΕΚ. 228 Α΄./1927).
4. Δήλωσις ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαιώματος Ναυτ. Σημαίας εἰς τὰ στεροῦμενα θαλασσίας ἐξόδου κράτη. Βαρκελώνη, 1921. Ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν. 3418/1927.
5. Δ.Σ. καὶ Κανονισμὸς «περὶ τοῦ διεθνοῦς καθεστώτος τῶν θαλασσίων λιμένων», Γενεύη, 9 Δεκεμβρίου 1923. Ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ἀπὸ 16-11-1925 Ν.Δ. (ΦΕΚ. 25 Α΄./22-1-26).
6. Δ.Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰ ναυτικὰ πρόνομια καὶ τὰς ὑποθήκας». Βρυξέλλαι, 1926, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη τὸ 1967 (Βρυξέλλαι).
7. Δ.Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ἀσυδοσίας τῶν κρατικῶν πλοίων». Βρυξέλλαι, 10 Ἀπριλίου 1926. Ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Ν. 1600/1950 (ΦΕΚ. 298 Α΄./50).
8. Δ.Σ. «περὶ τοῦ καθεστώτος τῶν στενῶν (Δαρδανελλίων)». Μοντραί, 1936. Ἐκυρώθη διὰ τοῦ Α.Ν. 2/7-7-1936 (ΦΕΚ 333/1936).
9. Δ.Σ. «περὶ διεθνοῦς ἐμπορικοῦ ναυτιλιακοῦ δικαίου». Μοντεδίβεο, 1940.
10. Δ.Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ συγκρούσεως πλοίων ἢ ἄλλων συμβάντων ἐν τῇ ναυσιπλοΐᾳ». Βρυξέλλαι, 10 Μαΐου 1952. Ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Ν.Δ. 4409/64 (ΦΕΚ. 213 Α΄./1964).
11. Δ.Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἰδιωτικῶν διαφορῶν δικαστήρια». Βρυξέλλαι, 10 Μαΐου 1952. Ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Ν.Δ. 4407/1964 (ΦΕΚ. 213 Α΄./1964).
12. Δ.Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως θαλασσοπλοούντων πλοίων», Βρυξέλλαι, 1952. Ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 4570/1966 (ΦΕΚ. 124 Α΄./1966).
13. Δ.Σ. «περὶ χωρικῶν ὑδάτων καὶ συνεχομένης ζώνης». Γενεύη, 1958.
14. Δ.Σ. «περὶ ἀνοικτῆς θαλάσσης». Γενεύη, 1958.

15. Δ.Σ. «περί άλιείας». Γενεύη, 1958.
16. Δ.Σ. «περί ήπειρωτικού πεδίου». Γενεύη, 1958.
17. Δ.Σ. «έπι τοϋ διαμετακομιστικού έμπορίου τών στερουμένων άκτών χωρών». Νέα Ύόρκη, 1965.
18. Δ.Σ. «περί ένοποιήσεως κανόνων τινών άφορώντων εις την προστασίαν δικαιωμάτων έπι ναυπηγουμένων πλοίων». Βρυξέλλαι, Μάιος 1967.

II. Συμβάσεις άσφαλείας ναυσιπλοΐας και λοιπών συμβάσεις τεχνικοϋ χαρακτήρος

1. Δ.Σ. «περί γραμμής φορτώσεως». Λονδίνον, 1930. Έκυρώθη υπό της Έλλάδος διά τοϋ Ν. 5848/1933 (ΦΕΚ. 319 Α΄./1933).
2. Δ.Σ. «περί ναυτιλιακών σημάτων». Λισσαβόν, 1930. Έκυρώθη διά τοϋ Ν. 5363/1932 (ΦΕΚ. 105 Α΄./1932).
3. Δ.Σ. «περί φαροπλοίων μη εύρισκομένων εις την κανονικήν των θέσιν». Λισσαβόν, 1930.
4. Δ.Σ. «περί καταμετρήσεως έμπορικών πλοίων». Βαρσοβία, 1934.
5. Συμφωνία «περί ένοποιημένου συστήματος ναυτιλιακών σημάτων» (σημαντήρων). Γενεύη, 1936.
6. Δ.Σ. «περί όμοιομόρφου συστήματος καταμετρήσεως πλοίων». Όσλο, 1947.
7. Δ.Σ. «περί άσφαλείας της άνθρωπίνης ζωής έν θαλάσση», 1929 (έκυρώθη διά τοϋ Α.Ν. 1086/38). 1948 (δέν έκυρώθη). Λονδίνον, 1960. Έκυρώθη διά τοϋ Ν.Δ. 4258/62 (ΦΕΚ. 1834/1962).
8. Διεθνής Κανονισμός «περί άποφυγής συγκρούσεων έν θαλάσση», 1929. Έκυρώθη διά τοϋ Ν. 5849/1933, και Λονδίνον, 1960. Έκυρώθη διά τοϋ άπό 28-9-1962 Β.Δ.
9. Δ.Σ. «περί συμμετοχής εις τās δαπάνας συντηρήσεως και λειτουργίας της Ύπηρεσίας Περιπολίας κατά τών άγών τοϋ Βορείου Άτλαντικοϋ». Έκυρώθη διά τοϋ Ν. 4172/1961 (ΦΕΚ. 93 Α΄./1961).
10. Δ.Σ. «προλήψεως ρυπάνσεως θαλάσσης διά πετρελαίου». Λονδίνον, 1959. Ός έτροποποιήθη τò 1962. Έκυρώθη διά τοϋ Ν.Δ. 4529/1966 (ΦΕΚ. 159 Α΄./66).
11. Δ.Σ. «περί διευκολύνσεως διεθνούς ναυτιλιακής κινήσεως». Λονδίνον, 1965 (έπίκειται κύρωσις).
12. Δ.Σ. «περί γραμμής φορτώσεως». Λονδίνον, 1966. Έκυρώθη διά τοϋ Α.Ν. 391/1968 (ΦΕΚ. 125 Α΄./68).
13. Δ.Σ. «περί καταμετρήσεως πλοίων». Λονδίνον, 1969.

III. Ύγειονομικαι Συμβάσεις

1. Παναμερικανικός Ύγειονομικός Κώδιξ. Άβάνα, 1924.
2. Διεθνείς Ύγειονομικαι Συμβάσεις. Παρίσιοι, 1926, Παρίσιοι 1938, Ούάσιγκτων, 1945. Έκυρώθησαν διά τοϋ Ν. 3926/1929, Α.Ν. 1873/1939 και Ν. 804/1948.

3. «Υγειονομικός Κανονισμός». Γενεύη, 1951. Έκυρώθη διά τοῦ Ν.Δ. 2428/1953 (ΦΕΚ. 130 Α΄./53), ὡς ἐτροποποιήθη 1955 - 1956 - 1961.
4. Δ.Σ «περὶ ἀμοιβαίας προστασίας κατὰ τοῦ δαγκείου πυρετοῦ». Ἀθήναι, 1934. Έκυρώθη διά τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 17-9-65 (ΦΕΚ. 513/1935).

IV. Ναυτεργατικαὶ Συμβάσεις

1. Δ.Σ. «περὶ ἐξουρέσεως ἐργασίας εἰς ναυτικούς». Γένοβα, 1920. Έκυρώθη διά τοῦ ἀπὸ 23-9-25 Ν.Δ. τὴν 16-12-1925 (ΦΕΚ. 291 Α΄./1925).
2. Δ.Σ. «περὶ προσδιορισμοῦ κατωτέρω ὁρίου ἡλικίας παραδοχῆς παιδῶν εἰς ναυτικὰς ἐργασίας». Γένοβα, 1920. Έκυρώθη διά τοῦ 23-9-25 Ν.Δ. τὴν 16-12-25 (ΦΕΚ. 291 Α΄./1925).
3. Δ.Σ. «περὶ ἀποζημιώσεως ἀνεργίας ἐν περιπτώσει ναυαγίου». Γένοβα, 1920. Έκυρώθη διά τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 23-9-25 τὴν 16-12-1925 (ΦΕΚ. 77/1925).
4. Δ.Σ. «περὶ ὑποχρεωτικῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν εἰς τὰ πλοῖα ἐργαζομένων παιδῶν καὶ νεαρῶν προσώπων». Γενεύη, 1921. Έκυρώθη διά τοῦ Ν. 4674/30 (ΦΕΚ. 156 Α΄./1930).
5. Δ.Σ. «περὶ τῆς θεραπείας τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων τῶν ναυτικῶν». Βρυξέλλαι, 1924. Έκυρώθη διά τοῦ ἀπὸ 13-11-25 Ν.Δ. (ΦΕΚ. 51 Α΄./1926).
6. Δ.Σ. «περὶ προσλήψεως ἐργατῶν θαλάσσης». Γενεύη, 1926.
7. Δ.Σ. «περὶ παλιννοστήσεως ναυτικῶν». Γενεύη, 1926.
8. Δ.Σ. «περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας νεαρῶν προσώπων δι' ἐργασίαν θερμοστοῦ ἢ ἀνθρακέως». Γενεύη, 1929. Έκυρώθη διά τοῦ Ν. 4505/30 (ΦΕΚ. 102 Α΄./1930).
9. Δ.Σ. «περὶ προστασίας κατὰ τῶν ἀτυχημάτων τῶν εἰς τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων ἀσχολουμένων ἐργατῶν». Γενεύη, 1929.
10. Δ.Σ. «περὶ προστασίας κατὰ τῶν ἀτυχημάτων τῶν εἰς τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων ἀσχολουμένων ἐργατῶν». Γενεύη, 1932.
11. Δ.Σ. «περὶ ἐλαχίστης ἐπαγγελματικῆς ἰκανότητος τῶν πλοιάρχων καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ». Γενεύη, 1936.
12. Δ.Σ. «περὶ κανονικῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν τῶν ἐργατῶν θαλάσσης». Γενεύη, 1936.
- 13α' Δ.Σ. «περὶ ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τῶν ἐργατῶν θαλάσσης». Γενεύη, 1936.
- 13β' Δ.Σ. «περὶ ὠρῶν ἐργασίας ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ δυνάμεως τοῦ πληρώματος». Γενεύη, 1936.
14. Δ.Σ. «περὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος ἢ θανάτου τῶν ἐργατῶν θαλάσσης». Γενεύη, 1936.
15. Δ.Σ. «περὶ προσδιορισμοῦ ἐλαχίστου ὁρίου παραδοχῆς παιδῶν εἰς ναυτικὰς ἐργασίας». Γενεύη, 1936. Ἀνεκοινώθη ἔναρξις ἰσχύος εἰς ΦΕΚ. 190/36. Νέα Δ.Σ. 1958 (ὑπ' ἀριθ. 58) κυρωθεῖσα διά τοῦ Ν. 4318/1963.
16. Δ.Σ. «περὶ ἡμερομισθίων, διαρκείας τῆς ἐργασίας καὶ δυνάμεως τῶν πληρωμάτων». Σιάτλ, 1946.

17. Δ.Σ. «περὶ πτυχίου ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος μαγείρων τῶν πλοίων». Σιάτλ, 1946. Ἐνεκοινώθη ἔναρξις ἰσχύος εἰς ΦΕΚ. 190 Α'./1963.
18. Δ.Σ. «περὶ πιστοποιητικῶν ἱκανότητος εἰδικευμένου ναύτου». Σιάτλ, 1946.
19. Δ.Σ. «περὶ ἱατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ἐργατῶν θαλάσσης». Σιάτλ, 1946.
20. Δ.Σ. «περὶ ἀδειῶν μετ' ἀποδοχῶν τῶν ναυτικῶν». Σιάτλ, 1946.
21. Δ.Σ. «περὶ συντάξεως ἐργατῶν θαλάσσης». Σιάτλ, 1946.
22. Δ.Σ. «περὶ ὄρων κατοικίας τοῦ πληρώματος ἐπὶ τοῦ πλοίου». Σιάτλ, 1946.
23. Δ.Σ. «περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν θαλάσσης». Σιάτλ, 1946.
24. Δ.Σ. «περὶ διατροφῆς καὶ ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν πλοίων». Σιάτλ, 1946.
25. Δ.Σ. «περὶ ἡμερομισθίων, διαρκείας τῆς ἐργασίας ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ δυνάμεως τῶν πληρωμάτων». Γενεύη, 1949.
26. Δ.Σ. «περὶ ὄρων κατοικίας τοῦ πληρώματος ἐπὶ τοῦ πλοίου». Γενεύη, 1949.
27. Δ.Σ. «περὶ ἀδειῶν μετ' ἀποδοχῶν τῶν ναυτικῶν». Γενεύη, 1949.
28. Δ.Σ. «περὶ μισθῶν, διαρκείας ἐργασίας ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ ἐπανδρώσεως». Γενεύη, 1958.
29. Δ.Σ. «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίωματος ὀργανώσεως καὶ συλλογικῆς διαπραγματεύσεως». Γενεύη, 1949. Ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 4205/1961 (ΦΕΚ. 174 Α'./1966).
30. Δ.Σ. «περὶ καταργήσεως ἀναγκαστικῆς ἐργασίας». Γενεύη, 1957. Ἐκυρώθη διὰ Ν. 4221/1961 (ΦΕΚ. 173 Α'./1961).
31. Δ.Σ. «περὶ συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας καὶ προστασίας τοῦ συνδικαλιστικοῦ δικαίωματος». Ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 4204/61 (ΦΕΚ. 174 Α'./1961).
32. Δ.Σ. «περὶ δελτίων ταυτότητος τῶν ναυτικῶν». Γενεύη, 1958. Ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν. 4316/1963 (ΦΕΚ. 87 Α'./1963).

V. Συμβάσεις σχετικαὶ πρὸς τὴν παροχὴν βοήθειας ἐν θαλάσῃ

1. Δ.Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὴν θαλασσίαν ἀρωγὴν καὶ ναυαγιάρεσιν». Βρυξέλλαι, 1910.
2. Δ.Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὴν θαλασσίαν ἀρωγὴν καὶ ναυαγιάρεσιν». Βρυξέλλαι, 1910.
3. Δ.Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως ἐνίων κανόνων εἰς παροχὴν βοήθειας καὶ διάσωσιν ἀεροπλάνου ἢ ὑπὸ ἀεροπλάνου εἰς τὴν θάλασσαν». Βρυξέλλαι, 1938.

VI. Συμβάσεις ἀφορῶσαι εἰς τὰς διὰ θαλάσσης μεταφορὰς

1. Δ.Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὰς φορτωτικὰς». Βρυξέλλαι, 1924.

2. Κανόνες 'Υόρκης - 'Αμβέρσας «περί άβαριών», 1950 ('Αναθεώρησης τών Συνόδων του 1914).
3. Δ.Σ. «περί λαθρεπιβατών». Βρυξέλλαι, 1957.
4. Δ.Σ. «περί ένοποιήσεως κανόνων τινών άφορώντων εις την διά θαλάσσης μεταφοράν έπιβατών». Βρυξέλλαι, 1961.
5. Δ.Σ. «περί ένοποιήσεως κανόνων τινών άφορώντων εις τας άποσκευάς τών έπιβατών». Βρυξέλλαι, 1967.

VII. Συμβάσεις άφορῶσαι εις τὸν περιορισμὸν τῆς εὐθύνης τοῦ πλοιοκτῆτου

1. Δ.Σ. «περί περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν». Βρυξέλλαι 1924.
2. Δ.Σ. «περί περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν θαλασσοπλοούντων πλοίων». Βρυξέλλαι, 1957.
3. Δ.Σ. «περί τῆς εὐθύνης τῶν έκμεταλλευομένων πυρηνοκίνητα πλοία». Βρυξέλλαι, 1962.

VIII. Πίναξ Κρατῶν μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάς συνῆψε Ναυτιλιακὰς Συμφωνίας ὡς καὶ Συμφωνίας Ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς διπλῆς φορολογίας τῶν ναυτιλιακῶν κερδῶν

(κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν)

▲/Α ΚΡΑΤΟΣ	Ναυτιλιακὴ Συμφωνία Κυρωτικὸς Νόμος (ΦΕΚ.)	Φορολογικὴ Συμφωνία Κυρωτικὸς Νόμος (ΦΕΚ.)
1. Αἰθιοπία	—	N.Δ.4396/64 (ΦΕΚ. 197Α' /64)
2. Ἀργεντινὴ	—	'Υπ. ἀνακοίν. (ΦΕΚ.283Α' /50)
3. Βέλγιον	—	N.3151 /55 (ΦΕΚ. 62Α' /55)
4. Βουλγαρία	N.Δ. 4393/64 (ΦΕΚ.193Α' /64)	N.4393/64 (ΦΕΚ. 193Α' /64)
5. Γαλλία	N.4431 /29 (ΦΕΚ. 333Α' /29)	N.4386/64 (ΦΕΚ. 192Α' /64)
6. Γερμανία (Δυτ.)	N.Δ. 4187/61 (ΦΕΚ. 145Α/61)	A.N.52/67 (ΦΕΚ. 134Α/67)
7. Γιουγκοσλαβία	A.N.60/67 (ΦΕΚ. 137Α/67)	N.Δ.132/67 (ΦΕΚ. 176Α/67)
8. Δανία	N.4331 /29 (ΦΕΚ. 301Α /29)	N.Δ. 4390/64 (ΦΕΚ. 191Α /64)
9. Ἑλβετία	N.545/48 (ΦΕΚ. 40/58)	N.4296/63 (ΦΕΚ. 70Α /63)
10. Ἑνωμ. Ἀραβ. Δημοκρατία (Αἴγυπτος)	N.Δ.12-7-26/Π.Δ.13-6-27 (ΦΕΚ. 320/26, 131 /27)	—

11. Ἡν. Βασίλειον	N.Δ.23-7-26 (ΦΕΚ. 278/26)	N.Δ.2732/53 (ΦΕΚ. 329/53)
12. Η.Π.Α.	N.2893/54 (ΦΕΚ. 149/54)	N.Δ.2548/53 (ΦΕΚ. 251/53)
13. Ἰαπωνία	N.BXNE/1899 (ΦΕΚ.199/1889)	—
14. Ἰνδία	N.3930/1959 (ΦΕΚ. 21Α'/59)	N.Δ.4580/66 (ΦΕΚ. 235Α'/66)
15. Ἰράν	N.5182/31 (ΦΕΚ. 325/31)	—
16. Ἰσλανδία	N.4870/31 (ΦΕΚ. 31/31)	—
17. Ἰσπανία	N.3573/28 (ΦΕΚ. 195/28)	—
18. Ἰσραήλ	Δὲν ἐκυρώθησαν νομοθετικῶς διότι ἡ Ἑλλάς δὲν ἀναγνωρίζει τὸ Ἰσραήλ de jure.	
19. Ἰταλία	N.Δ.1269/49 (ΦΕΚ. 306/49)	A.N.23/67 (ΦΕΚ. 109Α'/67)
20. Καμερουν	N.Δ.4403/64 (ΦΕΚ. 209/64)	—
21. Καναδάς	—	Δι' Ὑπουργ. ἀνακοινώσεως (ΦΕΚ. 432/29)
22. Κύπρος	N.4582/66 (ΦΕΚ. 236Α'/66)	—
23. Λίβανος	N.Δ.1273/49 (ΦΕΚ. 292/49)	A.N.131/67 (ΦΕΚ. 176Α'/67)
24. Λιβύη	N.3932/59 (ΦΕΚ. 22/59)	—
25. Μαρόκον	N.2328/53 (ΦΕΚ. 70/55)	—
26. Νορβηγία	N.3574/28 (ΦΕΚ. 130/28)	ΦΕΚ. 326Α'/51
27. Νότ. Ἀφρική	N.Δ.4384/64 (ΦΕΚ. 189Α'/64)	A.N.53/67 (ΦΕΚ. 134Α'/67)
28. Ὄλλανδία	N.Δ.5726 (ΦΕΚ. 320/26)	N.2098/52 (ΦΕΚ. 115/52)
29. Οὐγγαρία	N.Δ.4408/64 (ΦΕΚ. 213/64)	—
30. Πακιστάν	N.Δ.4404/64 (ΦΕΚ. 209/64)	—
31. Πολωνία	N.4901/31 (ΦΕΚ. 77/31)	N.Δ.4382/64 (ΦΕΚ. 189/64)
32. Πορτογαλία	A.N.1474/38 (ΦΕΚ. 391/38)	—
33. Ρουμανία	A.N.55/67 (ΦΕΚ. 133/67)	A.N.24/67 (ΦΕΚ. 99Α'/67)
34. Σοβ. Ἐνωσις	N.4432/29 καὶ N.4682/30	(ΦΕΚ. 349/29 163/30)
35. Σουηδία	N.3377/27 (ΦΕΚ. 96/27)	N.4300/63 (ΦΕΚ. 73Α'/63)
36. Συρία	—	N.Δ.230/1969 (ΦΕΚ. 130/69)
37. Τυνησία	A.N.133/67 (ΦΕΚ. 176Α'/67)	—
38. Φιλλανδία	N.3411/27 (ΦΕΚ. 231/27)	—

Τὰ πλοῖα τῶν δύο χωρῶν ἀπαλλάσσονται ἀμοιβαίως ἀπὸ τὴν διπλὴν φορολογία, βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας τῶν δύο χωρῶν (ἔγγρ. Ε.2805/17-3-66 Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν).